ఆత్మాన్వేషణ

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, జూలై 2004

ఆత్మాన్వేషణ

ప్రవేశిక

ఆత్మ అంటే ఏమిటి?

(ఒకే సత్యము యొక్క వివిధ రూపములు)

ఆత్మను కనిపెట్టే విధానము

శ్రీమాత ప్రవచనములు

నీ లోనే దాగియున్న చైత్యపురుషుణ్ణి గురించి నీకు తెలియకుండా ఎన్నాళ్ళుంటావు? ఒక క్షణమైనా వృథా చేయకుండా వెంటనే దానిని అన్వేషించడం మొదలుపెట్టు.

శ్రీమాత

ఉపోద్ఘాతము

మానవజీవితము ఎంతో దుర్భరమైనది. ఎంతమంది మేధావులు వచ్చినప్పటికి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం దొరకదు. ఎందుకని? మనిషి మనస్సులోనే ఏదో లోటు వున్నది. నిదానంగా కూర్చుని పరిశీలించినట్లుయితే, ఈ కలవరములకు చలించకుండా వుండే వస్తువేదో లోలోపల వున్నట్లు తెలుస్తుంది. అది నీ ఆత్మ. ఆ ఆత్మ పలికే భాషను వినిపించుకున్నప్పుడే నీకు శాంతి దొరుకు తుంది. నీలో భగవంతుని అంశ – చైత్యపురుషుడు ఒకడున్నాడు. అతడు భగవంతుని రాయబారి. నువ్వు అతని సంపర్కము పొందా వంటే నీ కష్టములన్నీ తీరిపోయినట్లే. అతని చైతన్యము నీ శరీ రావయము లన్నిటిలోకి ప్రవేశించి వాటిని దివ్యకాంతులతో ప్రకాశింప జేస్తుంది. సరే బాగానే వుందండి. కాని ఈ ప్రక్రియను చేపట్టుటమెలా అని అడుగుతారేమో. ఈ సంచికను చదివి చూస్తే మీకే తెలుస్తుంది.

– సంపాదకుడు

ఆత్మ

శ్రీఅరవిందులు

అజ్ఞాన మహార్ణవం నుండి భగవద్ రోచిర్నివహం వైపు
వ్యక్తి పరిణామ ప్రస్థానాన్ని బలపరిచేందుకు
ఒక దివ్య మహాశక్తిగా పరిణామ క్షేత్రంలోకి
అవరోహించిన ఆత్మ భగవంతునిలోని ఒక అంశ.

పరిణమిస్తున్న మనస్సు, ప్రాణికం, శరీరాలను
తన ఉపకరణాలుగా వాడుకుంటూ ఈ ఆత్మ
పరిణామ క్రమంలో
ఒక చైత్యపురుషుడ్ని లేదా ఆత్మ వ్యక్తిత్వాన్ని
రూపొందించుకుంటుంది.

ఈ చైత్యపురుష తత్వం ఒక జన్మనుండి మరో జన్మకు
వికాసం చెందుతూంటుంది.
ఆత్మ మాత్రమే అమరమైనది. మిగతావన్నీ నశించిపోతాయి.
ఈ చైత్యపురుషుడు ఒక జన్మ నుండి మరో జన్మకు
అనుభవ సారాన్ని తనలో ధరించి పరిణామాన్ని కొనసాగిస్తాడు.

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

(*SABCL* Vol. 22, pp. 295-96)

నీలోని ఆత్మకు విధేయుడవై యుండుము. నీవు ఎలా జీవించవలెనో నీ ఆత్మకు మాత్రమే తెలుసు.

శ్రీమాత

కొన్ని పదముల వివరణ

శ్రీఅరవిందులు

ఆధ్యాత్మిక పదజాలాన్ని గురించి మనం స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి. మనిషిలోని శరీరేతర చైతన్యాన్ని ఆంగ్లేయులు 'సోల్' (soul) అంటారు. కాని ఈ నిర్వచనము ఒక్క 'ఆత్మ' నే కాకుండా కోరి కల, ఆవేశాల సంబంధమైన ప్రాణికాన్ని కూడా సూచిస్తుంది. అందుకనే మనిషిలోని శరీరేతరమైన దైవాంశమును స్పష్టంగా ఎత్తి చూపించేందుకై 'చైత్యము' (సైకిక్, Psychic) అనే పదాన్ని ఉప యోగించాల్సి వచ్చింది.

*

కాని మనోవిజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు కూడా 'సైకిక్' అనే పదాన్ని 'అంత రంగ స్పందనలకు సంబంధించినది' అనే అర్థంలో వాడుతారు. కాని నాకు కావలసిన అర్థాన్ని సూచించేందుకై నేను గ్రీకు భాష లోని 'Psyche' (అంటే ఆత్మ) అనే మూలంలోంచి 'Psychic' అనే పదాన్ని తయారు చేశాను.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 22. p. 290; Vol. 26, pp. 110-111)

ఆత్మను కనిపెట్టడం అనగా దైవమును పొందు టయే. ఆత్మ ద్వారానే నీవు నీ నిజస్వరూపమును తెలుసుకొనెదవు.

శ్రీమాత

చైత్యమునకు చైత్యపురుషునకుగల తేడా
(Difference between the *Psychic* and the *Psychic Being)*

శ్రీఅరవిందులు

పరమాత్మ, విశ్వాత్మ, జీవాత్మ – ఈ భాష మనకు కాస్త పరిచితమే. కాని శ్రీఅరవిందుల యోగంలో 'చైత్యము' అనే కొత్త పదాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. దీని అర్థమేమిటో, దీనికి చైత్యపురుషునికి గల భేదమేమిటో మనం స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి.

– సంపాదకుడు

ఈ భూమిమీద శరీరమును ధరించి పరిణామము చెందుతున్న 'ఆత్మ' లేక దైవము యొక్క విస్ఫులింగమును చైత్యము అనియు, అనేక జన్మలెత్తి మనోప్రాణిక దైహికములనే ఉపకరణముల ద్వారా పెరిగి పరిణతి జెందుతున్న ఆత్మపదార్థమును చైత్యపురుషుడు (psychic being) అనియు శ్రీఅరవిందులు వివరించారు[1].

అంటే ఏమిటి? బంగారమే వుంటుంది. మనం దానితో రకరకాల నగలను తయారు చేసుకొనవచ్చు. ఇక్కడ మూల పదార్థం బంగారము. ఆభరణాలు దాని ఆకృతులు[2]. అదే విధంగా చైత్యము మూలపదార్థము. చైత్యపురుషుడు దాని రూపము. మన సాంప్రదాయంలో కూడ మూలపదార్థాన్ని 'అంతరాత్మ' అని, హృదయంలో అది దాల్చే రూపాన్ని 'చైత్య పురుషుడు' అని అంటాం కదా. అంటే హృత్పురుషుడే ఆకారము దాల్చిన ఆత్మ లేక చైత్యపురుషుడు. ఇంకా శ్రీఅరవిందులు ఈ 'చైత్యము' ను సూచించేందుకు దాదాపు ఒకే అర్థముగల అనేక పదములను వాడుతారు: ఆత్మసారము (Soul essence), ఆత్మ విస్ఫులింగము (Soul-spark), ఆత్మ ధాతువు (Soul element), ఆత్మ దినుసు (Psychic entity), ఆత్మ అస్తిత్వము (Psychic existence), ఆత్మ సారాంశము (Psychic essence), Psyche etc,. చైత్యపురుషుణ్ణి

---

[1] *SABCL* Vol. 22, p. 291

[2] *SABCL* Vol. 22, p. 286

సూచించేందుకు కూడ అనేక మాటల నుపయోగిస్తారు: ఆత్మ వ్యక్తిత్వము (soul Personality), ఆత్మరూపము (soul form), వైయక్తిక ఆత్మ (soul individuality), పరిణామము చెందుతున్న ఆత్మ (evolving soul), పరిణమించుచున్న వైయక్తిక రూపమును ధరించిన ఆత్మ (soul in its evolved individualised form), మన లోని నిజమానవుడు, చైత్యవ్యక్తిత్వము (psychic personality) మొదలైనవి. అనేక విధములుగా వర్ణించిన ఈ రెండు పదములకు గల భేదము ఇప్పుడు స్పష్టమైంది కదా:

ఈ 'చైత్యము', 'చైత్యపురుషుడు' లను గురించి ఇంకా అనేక వివరణలను 19-23 పుటలలో చూడండి.

మూలం: *AIM* సంపాదకుడు
అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

'నేను' అంటే ఎవరు

శ్రీమాత

నీ బాహ్య శరీరమున్నది. దీనిని నడిపించే ఆత్మ ఉన్నది. ఈ బాహ్య మానవుడు కొన్ని బాహ్యశక్తుల చేతుల్లో కీలుబొమ్మ. ఆత్మస్పర్శ కలిగేంతవరకు ఈ బూటకం యిలా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఆత్మంటే ఏమిటో మనం తెలుసుకొన్నపుడుగాని మన నిజ జీవితం మొదలుగాదు. — *సంపాదకుడు*

సామాన్యుడు 'నేను' అనుచో వాడూహించునది వాని దేహమే — 'నేను', 'నీవు', 'వాడు' ఇవి వాని దేహము నుద్దేశించినవే. కాని, ఆత్మకు సకలము 'నేనే' యగును — సృష్టి సకలము 'నేనే', చూచునవి, చూడనివి, చూడగలవి సర్వమును 'నేనే'. 'నాకిది కావలెను, నాకది కావలయును, నాకిది వలదు' అను భావముల కర్థము లేదని ఎఱింగి తన పిచ్చిభావనలకు తానే విస్తుపోవును. సకలము తానే యగుచో, సర్వత్ర భేదభావము వదలినచో, శేషించి

నది 'నేను', ఆ పరమాత్మయే యగును. ఆ మహత్తర క్షణమున, జీవి జీవితో తారసపడువేళ: ఈ కోర్కెలన్నియు దేహమునకు చెందినవే యని తెలిసికొందువు. ఈ ఇంద్రియ కార్యము లోక ఇచ్ఛయొక్క ఘటన లనియు, ఆ ఇచ్ఛయే అజ్ఞానవశమున 'నేను' అనే భ్రమస్థితిననియు స్పష్టమగును.

జీవుడు, దేహము పూర్తిగా వేర్వేరని ఎంతో ధ్యానించి, మననము జేసి అధ్యయన మొనర్చిన తెలియగలదు. వెనుకనున్న ఇచ్ఛాశక్తియే ఈ చేయుటకు, చేయకుండుటకు మూలమని తెలిసి వానితో ఐక్యత నాపాదించుకొనవు. ఇది మాటలతో జరుగదు – బహుకాల కృషి, ఉన్నతమగు ఎరుక అవసరము. ఎన్ని జన్మ లెత్త వలెనో ఎవరు చెప్పగలరు?

అంతకెన్ని రెట్లు అధికమగు కాలమునకో కాని, సమగ్ర మగు ఎఱుకతో కూడిన స్వతంత్రశక్తిని – ఈ ఇచ్ఛాశక్తిని ప్రోత్స హించుదానిని, తెలియనేరవు. చేయించునది, చేయునది, చేసినది సకలము నా మహాశక్తి అదితియే. దాని తెఱం గెఱింగిన మనిషి తన ఇచ్ఛాశక్తిని తదనుగుణముగ సంస్కరించుకొని సకల కార్య ముల సఫలత గాంచగలడు. పరమాత్మయే వాని యోగక్షేమముల వహించును కదా.

ఇంద్రియ జయమున కదే ఏకైక మార్గము – పరమాత్మ నెఱుంగుటయే.

అది తెలిసిన వానికి పట్టుకొమ్మ లభించినట్లే. ఇంద్రియ నిగ్రహము గూర్చి భాషించుచో, "ఓహో! నిజముగా దానికే నిగ్రహ శక్తి కలదు" అందువు.

ఆత్మదర్శనము పొందనేర్చుట కిదియే రాచబాట.

అనువాదం: పోతాప్రగడ వెంకటేశ్వర్లు (శ్రీమాత శతజయంతి ప్రచురణ నం॥ 18 నుండి)

(*CWM* Vol. 9, pp. 310-11)

కామాత్మ – నిజాత్మ

శ్రీఅరవిందులు

మనలో కామాత్మ (disire-soul) అనే రాక్షసి ఒకటున్నది. 'నేనే నీ ఆత్మ' నని గొప్పగా చెప్పుకుంటుంది కూడా. కాని అది కేవలము మన కోరికలను తృప్తి చేసే ప్రాణమయ జీవుడు మాత్రమే. అసలైన ఆత్మ అనగా ఒక దివ్య విస్ఫులింగం. దానిని పట్టుకొని వెలికి తీసుకొని వచ్చినపుడు నీ జీవితం యొక్క స్వరూపమే మారిపోతుంది. *– సంపాదకుడు*

జీవితము, అంతరాత్మ రెండు వేర్వేరు విషయాలు. అంతరాత్మ దివ్యాత్మ యొక్క అగ్నికణమే (spark). అది వ్యక్తి స్వభావమునకు ఆధారభూతమై యున్నది. ఆ స్వభావమును ఆవిష్కరించు పని ముట్లే మనఃప్రాణ శరీరములు. సామాన్య ప్రజలలో ఈ అంతరాత్మ బాహ్యప్రకృతి కర్మలచే కప్పబడి యున్నది. వారు ప్రాణశక్తినే అంతరాత్మగా భ్రమించుచుందురు. ఏలన ప్రాణశక్తి శరీరమును చేతనా పరము చేసి, దాని కర్మలకు కారణ భూతమై యున్నది. కాని ప్రాణసత్త, మంచిచెడ్డలనే ద్వంద్వస్వభావముగల కోరికలతో, క్రియాశక్తులతో నిండియున్నది. ఇది కామాత్మ (desire -soul), యథార్థమైన ఆత్మ కాదు. మానవునిలో నిజమైన అంతరాత్మ (చైత్యపురుషుడు) ముందుకు వచ్చి, ప్రథమముగ తన ప్రభావమును, తరువాత క్రమముగ తన పరిపాలనను ప్రకృతి పనిముట్లగు, మనఃప్రాణ శరీరముల క్రియాకలాపలములపై మోపవలెను. అప్పుడు మానవుడు, ప్రాణశక్తి కోరికలపై విజయము సాధించి తనలో దివ్యప్రకృతి పెరుగునట్లు చేయగలడు.

*

మానవహృదయము పశువు నందువలె, ప్రాణసంబంధమైన భావములకు స్థానము కాని, పశుభావములకంటె అవి అనేక విధములుగా పెంపొందియుండును. అహంకార ప్రవృత్తి చేతనూ, అంధప్రాయములైన సహజాపేక్షలచేతనూ, విపరీతములైన ప్రాణస్పంద

నలచేతనూ దాని భావములు నియతము లగుచుండును. అధః పతితమైన ప్రాణశక్తికి సహజములగు కామక్రోధాదులిందు మల్లడి గొని యుండును. వాటికవి వశంవదమై వర్తించుచుండును. ప్రాణ తృష్ణలయూ, భావావేశములయూ ఈ కలయిక మానవునిలో నొక విపరీతమైన కామాత్మను కల్పించును.

అది యట్లుండ, మానవుని నిజమైన ఆత్మ యీ కామపూరిత హృదయములో లేదు. దీని వెనుక, కాన రాక దాగియున్న అసలు హృదయములో – తేజోమయ గుహాభ్యంతరములో నున్నది. పరాత్పరుని దివ్యతేజః ప్రసార రూపమై, మన యాత్మ అచట నెలకొని యున్నది. చాలామందికి అది యచట నున్నట్లు తెలియనే తెలియదు. ఏలయన, ఆత్మ లందరికినీ కలవు; కాని, దాని నెరిగిన వారు గాని, దాని సాక్షాత్కారణానుభవము కలిగిన వారు గాని అరుదు. ఆ దివ్యజ్యోతి విస్ఫులింగమే మన ప్రకృతి యందలి అజ్ఞాన పదార్థ జాతమున కంతకునూ ఆధారముగా నున్నది. దాని నాశ్రయించుకొనియే మనలో నిజమైన మానవుడు, హృత్పురుష డేర్పడుచున్నాడు. ఈ హృత్పురుష డంతకంతకు వృద్ధిబొంది, హృదయమాతని దివ్యప్రేరణలతో స్పందించుచున్న కొలది, మానవుడు తన యాత్మను క్రమముగ నెరుంగుచూ, పశు స్వభావమును వీడి, అంతర్యామి యగు పరాత్పరుని వెలుగు నందుకొనుచూ, గంభీరమైన జీవసచేతనల జాడలను గ్రహించుచూ, దివ్యప్రేరణతో వర్తించ నారంభించును. ఈ హృత్పురుష డిట్లు విముక్తుడై, తెర మరుగునుండి బయటికి వచ్చి, మానవుల దేహప్రాణ మనములపై తన యనుభూతులను వెల్లిగొల్పుచూ, పృథ్వియందు దివ్యత్వమును ప్రతిష్ఠించుట కెప్పుడు మొదలిడునో, అప్పుడు పూర్ణయోగమున నొక పెద్ద మెట్టెక్కితిమని చెప్పవచ్చును.

అనువాదం: మానాప్రగడ శ్రీరాములు ('చైత్యపురుషుడు' నుండి); కమలాకర వేంకటరావు ('యోగసమన్వయము' నుండి)

(*SABCL* Vol. 22, p. 313; Vol. 20, p. 140-41)

చైత్యపురుషుని విశిష్ట పాత్ర

శ్రీమాత

నీలో దివ్యచైతన్యమనే ఒక వస్తువున్నది. కాని అదెక్కడుం టుందో తెలియదు. నువ్వు దానిని వెతికి పట్టుకోవాలి. అది నిత్యమూ దైవాని కర్పితమయ్యే ఉంటుంది. దాన్ని నీ బాహ్య ప్రకృతిలోకి తెచ్చినప్పుడు యిక అంతా సంతోషమే. అంతా ఆనందమే. నీకు అది ఒక దర్శనమే కాదు, శరీర పరివర్తనమును కూడా చేయగలదు. — *సంపాదకుడు*

వ్యక్తిలో ఏ భాగమైతే సూటిగా దివ్యచైతన్యపు స్ఫూర్తితో ఉంటుందో అదే నీ చైత్యపురుషుడు (చైత్యసత్త). ప్రతికూల శక్తులు దాన్ని ఏమాత్రం స్పృశించ లేవు. అది ఒక సామరస్య లోకము. అక్కడ అంతా వెలుగులో నుంచి వెలుగులోకి, పురో గతి నుంచి పురోగతికీ జరుగుతూ ఉంటుంది. అది దివ్య చైత న్యానికి స్థానమేగాదు. *వ్యక్తిలో పరమాత్మ నివాసస్థానమూ అదే.* ఆ పరమాత్మ ఉనికివల్ల అక్కడ కాంతి, సత్వము, జ్ఞానము, సౌందర్య సామరస్యాలు నెలకొల్పబడి క్రమక్రమంగా వృద్ధిపొందు తాయి. దివ్యచైతన్యంలో అంతర్భాగమైన ఈ చైత్యసత్త ఆ ప్రభా వంతోనే స్థిరరూపాన్ని పొంది పనిచేయ ప్రారంభిస్తుంది. ప్రతి వారి అంతరాంతరాల్లో నిగూఢంగా నిక్షిప్తమై వుంటుంది. *నీలోని పరమాత్మతో అనుసంధానం కావాలనుకుంటే దాన్ని గాలించి పట్టుకోవాలి.* నీలోని దివ్యచైతన్యాన్నీ, నీ బాహ్యచైతన్యాన్నీ కలపగల్గిన సంధానకర్త అదే. నీ ఆంతరంగిక జీవన నిర్మాత కూడా అదే; బాహ్య జీవనంలో గూడా దైవసంకల్పం, దైవక్రమం అమలు జరిగేటట్లు చేస్తుంది. నీ బాహ్యచైతన్యంలో ఆ చైత్యసత్త పని తీరును గుర్తెరిగి, దానితో ఒకటి కాగలగితే, నువ్వు స్వచ్ఛ మైన అనంత చైతన్యాన్ని చేజిక్కించుకొని అందులోనే ఉండిపో గలవు. ఇక అప్పుడు సాధారణ మానవుని మాదిరి నిరంతరం అజ్ఞానంలో మునిగి పోకుండా నీలోని అనంత జ్ఞానజ్యోతి ప్రభా

వాన్ని పొంది, భక్తితత్పరుడవై సంపూర్ణసమర్పణ గావించుకొని దానికి బద్ధుడవై నడుచుకో గలవు.

నీలోని చైత్యసత్త దైవానికి అర్పితమైపోయింది కదా! దాని ప్రాబల్యమే లోపలనుంచి క్రమక్రమంగా బయటంతా వ్యాపించి నీ దైహిక చైతన్యం దాకా వచ్చి నీ ప్రకృతిలో పూర్తిగా పరివర్తన తీసుకొని రాగలదు. అదే నీలోని కాంతిమయభాగం. అక్కడ మసగ అనేదే ఉండదు. చాలామంది వారిలోని ఈ విభాగాన్ని గుర్తెరుగరు. కానీ యోగ సాధనవల్ల దాని చైతన్యాన్ని పొంద వచ్చు. తద్వారా నీలో పరివర్తన ప్రక్రియ శతాబ్దాల తరబడి నత్తనడక కాకుండా ఒకే జీవిత కాలంలోగానీ, ఇంకా తక్కువ కాలంలోగానీ జరిగేటట్లు చేయవచ్చు.

శరీరం చాలించిన తర్వాత కూడా నిలిచి ఉండేది చైత్య సత్త. అది నీ శాశ్వత ఆత్మ చైతన్యాన్ని ఒక జన్మనుంచి మరి యొక జన్మకు చేరవేస్తుంది.

నీలోని అసలు సిసలైన వ్యక్తియే నీ చైత్యపురుషుడు. నీ దైన ప్రత్యేక అభివ్యంజనమే నీ వ్యక్తిత్వమైనప్పుడు రూపుదాల్చిన ఒకానొక దైవచైతన్యపు ప్రత్యేక ఆకృతి విశేషమే నీ చైత్యపురు షుడు. నిజమే, కాని చైత్యపురుషుని దృష్టిలో వ్యక్తిచైతన్యానికీ, విశ్వచైతన్యానికీ ఏ విధమైన తేడాగానీ భేదంగానీ ఉండదు. ఆ విశ్వచైతన్యం నీలోని ఇతర భాగాలను మార్పు చెందేలా చేస్తున్న ప్పటికీ నీ చైతన్యం మాత్రం నీ వ్యక్తిత్వపు ప్రత్యేక లక్షణంతోనే ఉండి, ఏకకాలంలో అదే విశ్వ చైతన్యపు వ్యక్తీకరణమని కూడా తెలుసుకుంటుంది. అది ఎలాగంటే నీవే నీలోని ఒక భాగాన్ని నీ ముందు పెట్టుకున్నప్పుడు ఆ రెంటి మధ్య ఉండే పరస్పర వైఖరి ఏ విధంగా ఉంటుందో ఇదీ అంతే. ఈ విధమైన ద్వంద్వత్వమూ అవసరమే. దానివలన వస్తుగత సంబంధాన్ని నిర్ధారించి, అను భూతి పొందటానికి వీలవుతుంది. అయితే నీ చైత్యసత్తలో ఈ ద్వంద్వాల మధ్య తేడా ఒక ఆభాసగానే ఉంటుంది తప్ప మరేమీ కాదు. అది ఒక భ్రమ మాత్రమే.

*

చైత్యముతో (Psychic) ఐక్యమగుట మొదటి అడుగు మాత్రమే. ఎప్పుడైతే అలా ఐక్యమై ఉంటావో అపుడిక నీకే బెడదా వుండదు. ఆ చైత్యమే నిన్ను ఆవహించి నీ జీవితాన్ని నడిపిస్తుంది. నీ జీవితానికది అధ్యక్షత వహిస్తుంది. చైత్యము ముందుకు రావడమంటే (the Psychic coming in front) అదే. అదియే నీ జీవితాన్ని ఎలా నడిపించాలో నిశ్చయిస్తుంది. అదే నీ జీవితాన్ని నిర్వహిస్తుంది. నీ చైతన్యాన్ని, నీలోని వివిధ భాగాలను తీర్చిదిద్దుతుంది. ఇక నీకు సమస్యే లేదు. నీ సాధన చకచకా వేగంగా సాగిపోతుంది. రూపాంతరీకరణం కూడ జరుగుతుంది.

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 3, pp. 62-63; Vol. 6, p. 334)

బ్రహ్మము – నిరపేక్షము
(Absolute)

శ్రీఅరవిందులు

బ్రహ్మమనే మూలపదార్థం ఒకటి ఉన్నదండీ. సత్తు (being) సంభూతి (becoming) దాని పర్యవసానములు. ఇదంతా మనకి అలవాటు లేని నూతన పద జాలము. నిదానంగా కూర్చొని అవగాహన చేసుకోవలసిన విషయం. – సంపాదకుడు

నిరపేక్షం (absolute) అంటే మనల్ని మించిపోయిన ఓ మహనీయతత్వం. మనం నివసించే విశ్వం కన్నా మహత్తరమైనది. మనం భగవంతుడు అని పిలిచే విశ్వాతీత పురుమని మహోన్నత సత్యస్వరూపం. అదే కనుక లేకపోతే ఈ దృశ్యమాన జగత్తు సర్వస్వం ఒక్క క్షణమైనా మన జాలదు. భారతీయ తాత్విక దర్శనం దానికి 'బ్రహ్మం' అని పేరు పెట్టింది; యూరోపియన్లు నిరపేక్షం (absolute) అన్నారు.

మనం సృష్టి (అస్తిత్వం) అని, శూన్యం, అసత్తు, అలోకం (non-existence) అని దేనిని పిలుస్తున్నామో, వాటిలో ఈ నిరపేక్షం అవర్ణనీయమై, అంతస్థితమై, అతీతమై, సారభూతమై, రహస్య నిక్షిప్తమై, వుంటుంది.

*

ఈ నిరపేక్షం రెండు విధాలుగా అభివ్యక్త మవుతుంది – అస్తిత్వము (Being) సంభూతము (Becoming). మూలతత్త్వమే అస్తిత్వము. దాని వ్యవహార రూపం సంభూతి, అస్తిత్వం నుండి కదలిన ఒక సక్రియాత్మక శక్తి; ఒక సృజనాత్మక శక్తి, ఒక ఆవిష్కరణ. అస్తిత్వపు అచంచల రూపరహిత సారం నుండి, మార్పు లేని తత్వం నుండి నిర్గమించినప్పటికీ, మార్పుచెందే రూపం, పరిణామం కలది అది (సంభూతి).

సంభూతి నుండి అస్తిత్వం వేరుగా లేదు, అందులోనే వుంది. దానితోనే చేయబడింది. దానిలోని అణువణువునా నిండి వుంది. దాని అనంత విస్తరణలో అనంత పరివ్యాప్తమై నిండి వుంది. అస్తిత్వాన్ని తెలుసుకున్నప్పుడే సంభూతి తనను గూర్చి తాను తెలుసుకుంటుంది.

సంభూతిలోని ఆత్మ సర్వోత్కృష్ట పరాత్పరుని, నిరపేక్ష పూర్ణత్వ మహస్సును తెలుసుకున్నప్పుడు ఆత్మజ్ఞానం, అమృతత్వం దానికి లభిస్తాయి; అనంతుడు, శాశ్వతుడు అయిన పరమాత్మ దివ్యప్రకృతిని పొందుతుంది.

అనువాదం: యజ్ఞన్న

కష్టాలను జయించేందుకు ఒక్కటే మార్గము – మాట్లాడకుండా ఆత్మవిశ్వాసంతో ధైర్యంగా ఉండటమే.

శ్రీమాత

సావిత్రి[1] లోని వర్ణనలు

బ్రహ్మంబు పూర్ణంబు పరమేకంబు
తనదైన మౌనము శయనించియున్న
కబళించు కాలంబు నుండి కాపాడు
కదలని మెదలని నిద్రాణమైన
గాఢ సుప్తిని మునిగి చలనంబులేని
అవ్యక్తమును అనంతమైనట్టి
నిశ్శబ్దశక్తి నిర్నిద్రుండు లేపె.

బ్రహ్మంబు పూర్ణంబు పరమేకంబు
తన మౌనముతో ఆకసమందు చేరినది.
తన రూపమున ప్రజాతతుల కల్పించినది
తన శక్తినుండి సృష్టించినది కోటిశక్తులను
ఏకాంతమును వీడి బృహద్ధామంబు విడనాడి
హృద్దేశమున విడిదిసేయంగ వచ్చినది
ఆకాశము తానాయెను కాలముగా మారిపోయె.

బ్రహ్మంబు పూర్ణంబు సంగ రహితంబు
మనలోపలి గూఢాత్మగ మసల సాగినాడు విభుడు
మన వేషంబుల దాల్చెను నటియించెను అకగుణముల
మృణ్మయ దేహము తనదిగ హిరణ్మయుడు వసించునిచట
మనము కూడ దైవస్థితి కెదుగుట యాతని ముచ్చట
దివ్యమైన తన రూపము మనలోపల చిత్రించెను
దివ్యస్రష్ట మన భూమిక కొంగ్రొత్తగ సవరించెను

---

[1] ఇక్కడ బ్రహ్మముయొక్క మూడు స్థాయిలు – విశ్వాతీతము, వైశ్వాన్వయము, వైయక్తికము వర్ణింపబడినవి. తరువాత ఎనిమిది పేజీలలో వైశ్వాన్వయ, వైయక్తిక రూపాలను గురించి తద్వారా ఆత్మంటే యేమిటో తెలుసుకొనెదము. – సంపాదకుడు

మర్త్యులలో ముద్రించెను దైవత్వపు వ్యూహంబుల
పరిమిత మానసముల మలచె అనంతత్త్వ వాహికలుగ.

అనువాదం: యజ్ఞన్న; ధారా రాధాకృష్ణ మూర్తి (మే 1999 'అఖిల' నుండి)

(*SABCL* Vol. 18, pp. 375-76, 477; Vol. 19, p. 659; Vol. 28, p. 67)

ఆత్మ – SELF (Spirit)

శ్రీఅరవిందులు

బ్రహ్మము, ఆత్మ, Self, Spirit అనే మాటలు మనకి తరచుగా తగులుతూనే ఉంటాయి. వీటి అర్థాలేమిటో, పరస్పర సంబంధ మేమిటో మనం స్పష్టంగా తెలుసుకుంటే బాగుంటుంది.

– సంపాదకుడు

బ్రహ్మపదార్థం ఇక్కడ విశ్వాంతరాళంలో, కాలంలో విస్తరించి వుంది. కాలాంతరాళాలలో అంతటా నిండి వుంది. ఆ బ్రహ్మ ముతో మనం సాయుజ్యం పొందుతాము. అదే మన నిజమైన ఆత్మగా, ప్రపంచంలోని ప్రతి జీవి, ప్రతి వస్తువులో నిగూఢంగా గుప్తమై వున్న నిజమైన ఆత్మగా మనం భావిస్తాము. పూర్ణత్వం లోనూ, విభజనలోనూ మనకు కనిపిస్తున్న నిజమైన ఆత్మ అదే. దానిని మనం 'ఆత్మ' (Atman) అని అంటాం. నిజమైన 'సత్' (Being) అని, నిజమైన 'పదార్థం' (Substance) అని దాని అర్థం.

*

జీవితంలోని కాలుష్యాలు, క్షుద్రకోరికలు, అహంకారం, అజ్ఞానం అంటకుండా ఆత్మ (Self or Spirit) వాటికి అతీతంగా భాసిస్తుం టుంది. ఆత్మ నిత్యశుద్ధంగా, వినిర్మలంగా ప్రజ్వరిల్లుతుంటుంది. ప్రతి వ్యక్తి, జీవునిలో నిండివున్న నిజమైన ఆత్మ, సత్ అదే. కాని అందరిలోనూ అతి విస్తృతంగా మెరిసే ఆత్మ, సత్ కూడా అదే.

విశ్వాంతర్గతమై ప్రదీపించే ఆత్మ (self) సైతం అదే. వ్యక్తికి, విశ్వానికి అతీతంగా దీనికి స్వీయ అస్తిత్వం, తనదైన ఉనికి (self-existence) వుంది. దానినే 'పరమాత్మ' అంటారు. అదే పర మోత్కృష్టమైన దైవత్వం, దివ్య పురుషోత్తముడు, పరమేశ్వరుడా యనే.

*

ఆత్మ అనగా ఈ విశ్వంలోని వ్యష్టిలోనూ, విశ్వంలోనూ, విశ్వా తీతంలోనూ కూడా ఏకకాలంలో అనుభూతమయ్యే వస్తువు.

వ్యక్తి మోక్షానికి, ఒక స్థావర విశ్వజనీనతను, ప్రకృతి – అతీత స్థితికి త్వరితగతిని, తిన్నగా చేరుకునే మార్గం, ఆత్మసాక్షా త్కారం, ఆత్మోపలబ్ధి. అదే సమయంలో విశ్వంలోని సర్వస్వాన్ని పోషిస్తూ, పరివ్యాప్తం చెందుతూ, ఆవరించే విధంగానూ, అణు వణువులోనూ నిక్షిప్తమై ఉండు ప్రకృతిలోని సంభూతులతో (becomings) యథేచ్ఛగా సాయుజ్యం చెందే విధంగానూ ఆత్మ సాక్షాత్కారం, ఆత్మసిద్ధిని పొందవచ్చును.

అనువాదం: యజ్ఞన్న

(*SABCL* Vol. 27, p. 342; Vol. 22, p. 299; Vol. 18, p. 347)

ప్రతి రోజు నిర్మలమైన మనస్సుతో ముందర ఏం జరగబోతుందో అనే భయం లేకుండా మొదలు పెట్టాలి. ఏదో జరగబోతోందని ముందరే ఎందుకు ఊహించుకోవాలి? అలా జరగనే జరగక పోవచ్చు.

శ్రీమాత

జీవాత్మ – వైయక్తికాత్మ (కేంద్రసత్త)

శ్రీఅరవిందులు

జీవాత్మ, పరమాత్మ, కేంద్రపురుషుడు, మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక పురుషులు, మనస్సు, దాని ఆలోచనలు, చైత్యపురుషుడు, పరిణామ ప్రక్రియ ద్వారా అది వికాసముచెందే రీతులు మొ॥ వాటిని గురించి మనం తెలుసుకుందాము. – సంపాదకుడు

జీవ అనే పదమును సంస్కృత మూలమైన బాషలలో రెండర్థములలో వాడుతారు. ఒకటి – 'ప్రాణముగల జీవులు'; రెండు – ఒక జన్మనుండి మరొక జన్మకు, ప్రాణికి ఆధారమై నిలిచి ఉండే వ్యక్త్యాత్మ. 'జీవాత్మ' అనగా ఈ రెండవ అర్థమే – ప్రాణమున్న జీవియొక్క ఆత్మ. అది 'బహురూప దివ్యతత్త్వము. ప్రత్యగాత్మగా సృష్టింపబడిన వ్యక్తియొక్క ఆత్మతత్త్వముగా అభివ్యక్తమయినది. జీవాత్మ తన మూలతత్త్వములో మారునదిగాని, వికాసము చెందునదిగాని కాదు. అది మౌలికముగా వ్యక్తిగత పరిణామమునకు పైన నిలిచియుండును. ఆ జీవాత్మకు ప్రతినిధియై పరిణమించునది చైత్యపురుషుడు. ఈ చైత్యపురుషుడు ప్రకృతికి సంబంధించిన మిగిలిన అంశములకు సహాయభూతమై నిలుచును.

*

కేంద్రసత్త (జీవాత్మ) జన్మపరంపరలపై అధ్యక్షత వహించును. అది జన్మించదు. అది వ్యక్తిసత్తలోనికి దిగిరాక, ఊర్ధ్వభాగమున (వ్యక్తి పైభాగమున) నిలిచి యుండును. అది, మనః ప్రాణ శరీరములను, వ్యక్తియొక్క వివిధ భాగములను ధరించి, అతని స్వభావములో ఏ భాగము (అనగా మనస్సు, దానియొక్క యోచనలు, సంకల్పములుగాని, లేదా చైత్యపురుషుడుగాని) ముందుకు వచ్చి శక్తివంతమైనదిగా యుండునో, ఆ భాగము ద్వారా అతని జీవితమును నియమించి నడిపించును. అది (కేంద్రసత్త) వ్యక్తిపై ఆధిపత్యము వహించని యెడల, వ్యక్తిచైతన్యము తీరుతెన్నులు లేక తికమకలో పడి, ప్రతిభాగము దేనికది ఆలోచనలలో, భావ

ములలో, క్రియలలో, ఒక దానితో నొకటి ఎట్టి సంబంధము లేకుండ వ్యవహరించును.

అనువాదం: చెలసాని నాగేశ్వరరావు ('యోగంపై లేఖలు' నుండి); మానాప్రగడ శ్రీరాములు ('వ్యక్తియందలి వివిధ భాగములు, భూమికలు' నుండి)

(*SABCL* Vol. 22, pp. 266, 269)

అంతరాత్మ – చైత్యము – చైత్యపురుషుడు

శ్రీఅరవిందులు

పైన దివ్యచైతన్య మున్నది. అది అవిభాజితమైన మూల పదార్థం. అది తనను తాను అభివ్యక్త పరచుకొనుటకై ఈ లోకంలోకి దిగింది. ఎలా దిగింది? విభక్తమై అనేక రూపాలు దాల్చింది. ఈ విభక్తమైన దివ్యచైతన్యము ఆత్మగా మనకు దర్శనమవుతుంది. ఈ ఆత్మ యింకా పరిణామము చెందని మూలపదార్థము; కార్య శీలి యైనప్పుడు పరిణామము చెంది అనుభవము ద్వారా చైత్య పురుషునిగా తయారవుతుంది. – సంపాదకుడు

జీవాత్మ, ఆత్మ-విస్ఫులింగము, చైత్యపురుషుడు – ఈ మూడు ఒకే వస్తువు లేక సత్యముయొక్క వేర్వేరు రూపములు. అంత రంగికానుభూతికి స్పష్టంగా తోచే ఈ మూడింటిని విడివిడిగానే చూడాలి గాని కలగా పులగం చేయకూడదు.

ఆంగ్లములో స్పిరిట్ (Spirit) అని పిలువబడే దానిని మనం జీవాత్మ అంటాము. అది భౌతిక శరీరానికి పైన ఉంటుంది. జనన మరణాలకు అతీతంగా వుండే వైయక్తిక ఆత్మ, వ్యక్తియొక్క శాశ్వత స్వరూపము. అభివ్యక్తిలోనికి దిగి భౌతిక జగత్తులో దాని పరిణామానికి ఆధారంగా ఉంటుంది. అది ఆదిలో భగవచ్చేతన యొక్క అవిచ్ఛిన్నమైన శక్తి; ఇంకా రూపం ధరించని సర్వ సంభ

వతలు ఇమిడి ఉంటయి. కాగా ఈ సంభవతలకు రూపమివ్వడం పరిణామ ప్రక్రియ చేయవలసిన పని. ఈ విస్ఫులింగం అతి నిమ్న జీవుల నుండి అత్యున్నత జీవుల వరకు సమస్త సజీవమూర్తులందు ఉంటుంది.

చైత్య పురుషుడు

అంతరాత్మచేత పరిణామమునందు రూపొందించబడినవాడే చైత్యపురుషుడు. ఈ చైత్యపురుషుడు మనః ప్రాణ దేహాలకు ఆధారముగా నుండి, వాటి అనుభవాలచేత పెరుగుతూ, జన్మనుంచి జన్మకు ప్రకృతి పరిణామాన్ని మోసుకునిపోతాడు. ముందు అతడు మనఃప్రాణ దేహములచేత ఆవృతమై ఉన్నప్పటికి పెరుగుతూ పెరుగుతూ ముందుకు వచ్చి, ఆ మనః ప్రాణ దేహాలనే శాసించే సామర్థ్యం సంతరించుకుంటాడు. సామాన్య మానవునియందు అతడు తన భావప్రకటన కోసం వాటిమీద ఆధారపడి ఉంటాడే కాని, వాటిని చేపట్టి యథేచ్ఛగా ఉపయోగించుకోలేడు. అపుడు అతని జీవనం పశుజీవనంగా, మానవజీవనంగా మాత్రమే ఉంటుందే కాని, దివ్యజీవనంగా ఉండదు. చైత్యపురుషుడు సాధనచేత ప్రభావశాలియై, తన ఉపకరణాలను స్వేచ్ఛగా ఉపయోగించుకో గలిగినపుడు, భగవదున్ముఖ ఆవేగం సంపూర్ణమవుతుంది. మనః ప్రాణ దేహముల పరివర్తనం – వాటి విమోచనం మాత్రమే కాదు – సంభవమవుతుంది.

*

అంతరాత్మ

అంతరాత్మ ఒక భగవదంశం. ఈ అంశం పరిణామశీలి, వ్యక్తియొక్క అంతర తమ ఆధారం. ఈ ఆధార రూపమున అది మనః ప్రాణ దేహాలను ధరించి ఉంటుంది. ఈ మూడూ ప్రకృతినుండి వచ్చిన దాని ఉపకరణాలు. వీటి ద్వారా అది ద్రవ్యమందలి నిశ్చేతనమునుండి, తన యథార్థ సత్తు అయిన దివ్యప్రకాశ, అమృతత్వాల దిశగా పెరుగ ప్రయత్నిస్తుంది. తన ఉపకరణాల పరిమితత్వాలు దాని మీద నిమ్న ప్రకృతియొక్క గతులను విధిస్తాయి. అందుచేత అంతరాత్మ ప్రకృతితో రాజీ పడక తప్పదు. ఈ రాజీ అంతరాత్మ

ఊర్ధ్వగతికి అడ్డు తగులుతున్నప్పటికి, ప్రకృతితో జరిగే ఈ ఆదాన ప్రదానం నుండే దానికి తన పురోగతి సాధనం లభిస్తుంది. కాని చైత్యపురుషుడు – అంశ రూప అంతరాత్మ తన పరిణామమునందు ధరించిన రూపం లేక వ్యక్తిత్వం. ఈ వ్యక్తిత్వం పరిణామం ద్వారా వికసిస్తూ అజ్ఞానానికావల ఉచ్చతర పరిణామానికి సర్వం సిద్ధమయ్యేవరకు ఒక జన్మనుండి మరో జన్మకు పయనిస్తూ ఉంటుంది.

*

తెర వెనక దాగి వుండును

మన చైత్య అంశము నేరుగా భగవంతుని నుండి వచ్చినట్టిది. మరియు అతని సంస్పర్శలో నుండును. కావున తన మూలరూపములో దివ్యభావములచే నిండియుండి చైత్య అంశమునకు కేంద్రమై వున్నను, మనస్సు, ప్రాణము, దేహములను త్రివిధ నిమ్న అభివ్యక్తులకు సహాయము నిచ్చుచుండును. ఈ దివ్యత్వము అన్ని ప్రాణులలోనూ వుండును. కానీ నిత్య జీవితంలో ముకుళితమై తెర వెనక దాగి వుంటుంది. ఒక వేళ వికసించినప్పటికి బైటికి రాదు. బాహ్యేంద్రియాలు అందుకు అంత సమర్థవంతం కావు. సాధ్యమైనంతవరకు అభివ్యక్తమవుతుంది. భగవన్ముఖమగు అనుభూతి ద్వారా అతని చేతనాస్థాయి వృద్ధి జెందును. మనలో ఉన్నత తరమైన క్రియలు జరుగు కొలది అతనికి బలము లభించును. చివరకు ఈ గభీరతరమగు, ఉచ్చతరమగు క్రియ లన్నియు ఏకస్థితమైన పిదప ఒక చైత్యవ్యక్తిత్వము వికసించును. సామాన్యముగా దానినే మనము చైత్యపురుషుడు అందుము.

*

సైకిక్ బీయింగ్‌ను (Psychic being) భారతీయ భాషలలో హృత్పురుషుడు లేక చైత్యపురుషుడు అని అంటాము. అయితే '*హృదయే గుహాయామ్*' అనగా హృదయాంతరాళాలాలో రహస్యంగా వుండే పురుషుడు అని అర్థం చేసుకోవాలే కాని ఆవేదనలు, ఆవేశాలు పొందే జీవి అని కాదు.

వృక్ష, పశు జాతులలో ఆత్మ

వృక్షంలో లేక పశువులో ఉండే చైత్యం నిష్క్రియం కాదు – కేవలం దాని అభివ్యక్తి సాధనాలు మానవుని సాధనాలకంటె తక్కువ వికసితం. మొక్కలో చైత్యమెంతో ఉంది. పశువులో చైత్యమెంతో ఉంది. మొక్కకు తన రూపమందు ప్రాణిక – భౌతిక (Vital-Physical) తత్త్వాలు మాత్రమే వికసించి ఉంటాయి. మొక్క రూపం వెనుకనున్న చేతనకు వికసిత లేక సంఘటిత మానసికత లేదు. అందుచేత అది తనను ప్రకటించుకోలేదు. కాగా పశువు ఒక అడుగు ముందు ఉంటుంది. దానికి ప్రాణిక మనస్సు ఉంటుంది. కావున దానికి కొంత స్వప్రకటన సాధ్యం. కాని దాని చేతన పరిమితం. దాని మనోవ్యాపారం పరిమితం. దాని అనుభవాలు పరిమితం. దానిలోని అంతరాత్మ సైతం తనకు ప్రతినిధిగా మానవునికి సంభవమైన దానికంటె తక్కువ వికసిత చేతనను, అనుభవాన్నే ముందుకు పంపుతుంది. అయినప్పటికి పశువులు తమకుగల అంతరాత్మతో మానవుని లోని చైత్యపురుమనికి వెంటనే అనుస్పందించగలవు.

ఆత్మ ప్రస్థానం

ఆత్మ అనేది పుట్టినప్పుడు పైనుంచి దిగివస్తుంది. మరణించినప్పుడు నిష్క్రమిస్తుంది. ఆత్మకు మృత్యువనేది లేదు. అది అమరము. ఒక స్థాయిలోంచి మరో స్థాయిలోకి, భూలోకం నుంచి ఇతర లోకాలకి, మళ్లీ భూలోకానికి పయనిస్తూ వుంటుంది. ఈ విధంగా అనేక ఘట్టాల ద్వారా, పరిణామ ప్రక్రియ ద్వారా, అభివృద్ధి చెంది చెంది, చివరకు మానవస్థాయికి చేరుకుంటుంది. ఓ చైత్యపురుమణ్ణి ఏర్పరచుకుంటుంది. *ప్రాపంచిక జీవితాన్ని అనుభవించుటకు తగిన సాధనములు కావాలి కదా. ఈ శరీరము, ప్రాణికము, మానసిక చైతన్యములను అందుకే తయారు చేసుకుంటుంది.* అయితే ఆత్మాభివ్యక్తికి ఈ పరికరములు చాలక పోవచ్చును. ఎందుకంటే చైత్యపురుమడు వెనకాల నుంచి పనిచేయాలి కదా. అయినప్పటికి ఎంతవరకు సాధ్యమయితే అంత వరకే తన దైవత్వాన్ని ప్రకటించుకుంటుంది. అయితే ఎల్లకాలము ఇలాగే

వుండదు. సమయం వచ్చినప్పుడు తెర వెనుక నుంచి ముందుకు వచ్చి శరీరాదులను శాసించి, తన దివ్య చరితార్థతను పొందుతుంది.

*

చైత్య పురుషావిష్కరణ

చైత్యపురుషునికి, నీ ఆత్మకు దైవంతో ప్రత్యక్షంగా సంపర్కముంటుంది. ఈ సంబంధము మనోప్రాణిక దైహికములకు తెలియదు. నువ్వు యోగం చెయ్యవచ్చు. మనస్సుకు సాక్షాత్కారము కావచ్చు. దివ్యశక్తి నీలోకి దిగిరావచ్చు. నీవు అద్భుతమైన ప్రాణికానుభూతులతో పరవశించిపోవచ్చు. ఆశ్చర్యకరమైన శారీరక సిద్ధులను పొందవచ్చు. కాని ఏం లాభం? నీ ఆత్మ ఆవిష్కరించనంతవరకు, చైత్యత్వము (psychic nature) కిందకు వచ్చి నిన్ను ఆవహించనంతవరకు ఏమీ సాధించనట్లే లెక్క. మన యోగంలో మనిషి ద్వారములను తెరచి, చైత్యపురుషుని తనలోకి ఆహ్వానించి, ప్రకృతిని పరవశింపజేసి, అతిమానసజ్యోతిని పొంది, బ్రహ్మానందమును పొందునది చైత్యపురుషుడే.

*

చైత్యముయొక్క కర్తవ్యము – ప్రతి స్తరములోను పనిచేసే సత్యమును జాగ్రుత పరచి దైవమును ఆవిష్కరింపజేయుట.

అనువాదం: చెలసాని నాగేశ్వర రావు ('యోగంపై లేఖలు' నుండి); కొప్పునూరు భాగ్యలక్ష్మి ('అర్క' నుండి); డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 22, pp. 282-83, 341, 288, 289, 294, 438-39; Vol. 24, p. 1095; Vol. 22, p. 297)

ఆత్మ నెందుకు కనిపెట్టాలి?

శ్రీమాత

ఈ ప్రపంచంలో జ్ఞానము రెండు విధములుగా ఉంటుంది. ఒకటి పుస్తకజ్ఞానము, జీవితంలో అనుభవం ద్వారా పొందిన జ్ఞానము. రెండు నిజమైన జ్ఞానము, మనకు కావలసినది, మన జీవితానికి అధ్యక్షత వహించి దానిని నడిపించవలసిన శక్తి.

– సంపాదకుడు

బాహ్యసత్తను దానంతట దాన్ని వదిలేయటానికి వీల్లేదు. అది ప్రకృతి చేతిలో కీలుబొమ్మై ఆడుతుంది. లోపలున్న సర్వోత్కృష్ట చైతన్యాన్ని నమ్ముకుంటే అదే మనని నడిపించగలదు. ప్రకృతి కలిగించే అవకతవలకు, సంఘర్షణలకు ముగింపు చెప్పటానికే అంతర్గత చైతన్యాన్ని దర్శించుకొని దానితో ఏకత్వం పొందాలనడము. అందుకే దానికంత విశేష ప్రాముఖ్యము.

*

ఆత్మచైతన్యాన్ని పొందితే తప్ప మనిషికి జ్ఞానము రాదు. అందుకని మొట్టమొదట ఆత్మాన్వేషణ గావించుకొని ఆత్మతో ఏకమై, దాని ఆధిపత్యంలో జీవితం గడపటానికే ప్రతివారూ సాధన చేయాలి.

నీకు తెలుసుననుకున్నది సమస్తమూ, నీవు నేర్చుకున్నది యావత్తూ, నీవుగా పరిశోధన చేసి, తర్కించి, బేరీజు వేసినది ఎంతున్నప్పటికీ అదంతా సాపేక్ష జ్ఞానమే కదా. దాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని నీ జీవితాన్ని ఆదర్శవంతంగా, సుస్థిరంగా తీర్చిదిద్దుకోలేవు.

మనస్సుతో గ్రహించినదంతా కూడా కేవలం సాపేక్షమే గాని, సత్యం మాత్రం కాదు. తర్కం ద్వారా ఒక విషయాన్ని నిరూపించవచ్చుగానీ, అంతమాత్రాన అది సత్యం కాదు. అది ఒక అభిప్రాయమే, అదైనా దురభిప్రాయం మాత్రమే. బాహ్యరూపం ఆధారంగా వచ్చే పరిజ్ఞానం ఎప్పటికీ సత్యం కానేరదు.

దీనికి ఒకే ఒక పరిష్కారం. నీలో వెలుగులను అన్వేషించాలి. ఆత్మజ్యోతిని దర్శించుకోవాలి. అది నీ కోసం వేచి వుంటుంది.

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకట్రామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 14, p. 357; Vol. 10, pp. 23-24)

ఆత్మను కనిపెట్టే విధానము

శ్రీమాత

ఆత్మను శోధించి కనిపెట్టాల్సిన మాట నిజమే – అది ఎలా చేయాలనేదే ప్రశ్న. నువ్వు దానిని కాంక్షించాలి. నిత్యము దానినే స్మరిస్తూ మననము చేసుకుంటూ వుంటే అది నీ హృదయాంతరాలలోంచి బయటికి రాక ఏమవుతుంది?

– సంపాదకుడు

మొదటి షరతు: దైవం కోసం తహతహలాడాలి. దీనినే ఆకాంక్ష అంటారు.

రెండవ షరతు: ఎప్పటికప్పుడు నిప్పు మీద నివురును తొలగించినట్లు నీ ఆకాంక్షను తాజాగా, సజీవంగా ఉంచాలి.

అంటే నిరంతరం నీవా ప్రయత్నంలోనే ఉండాలి. ఏమరుపాటు పనికిరాదు. నీ దృష్టంతా దైవం మీదనే నిలపాలి. దైవేచ్ఛను సమగ్రంగా పాటించాలి. దైవకార్యమును నెరవేర్చుటకే పూర్తిగా అంకితమైపోవాలి. నీ మనస్సులో ఏమరుపాటు అసలు పనికిరాదు.

నీ దృష్టినంతా హృదయంలోకి సారించాలి. అందులోకి ప్రవేశించు. లోపలికి చొరబడు. ఎంత లోతుకి వెళ్లగలిస్తే అంత లోతుకు చొరబడు. పరిపరివిధాల పరిగెత్తే నీ ఆలోచన లన్నిటినీ మూట కట్టుకొని నీ అఖాతాలలోకి దుముకు.

నీ హృదయాంతరాళములలో ఒక అగ్ని జ్వలిస్తూంటుంది తెలుసా? అది నీలోని దైవము – నీ నిజస్వరూపమదే. నువ్వు దానిని వినిపించుకోవాలి. దాని ఆదేశములను పాటించాలి.

*

నీ ఆత్మను కనిపెట్టేందుకు నువ్వీ విధంగా చెయ్యాలి. (ఉపరితల చేష్టలు, వ్యాపారముల నుండి వెనుదిరిగి లోపలికి వెళ్లాలని చేతులతో సూచన). అంటే నీ పైపై ఆలోచనలు ఎందుకూ పనికి రావు. *లోలోతులకి, ఇంకా లోతైన అగాధములోకి ప్రవేశించాలి.* అప్పుడక్కడ ఒక విధమైన వెచ్చని ప్రశాంతమైన గొప్ప తత్త్వముంటుంది. అది మధురము, అచంచలము, పూర్ణము – నీ ఆత్మే.

మొండి పట్టుదలతో, పట్టు వదలని విక్రమార్కుడిలా కదలకుండా అలాగే ఉన్నావనుకో. అప్పుడు నీ అగాధాలలోకి వెళ్లి రత్నమాణిక్యాలను దర్శించినట్లు, ఓ అద్భుతమైన అనుభూతి కలుగుతుంది. ఆ నిశ్చలమైన తటాకోపరి తలములో ప్రతిబింబించినది ఆ నిత్యుడే. అప్పుడు నువ్వు కాలాన్ని దాటి కాలరహితమైన స్థితికి చేరుకుంటావు.

*

అయితే ఈ అన్వేషణ కోసం నువ్వెంతో పరిశుద్ధమైన ఆకాంక్షతో నిరంతరంగా ఆత్మార్పణ చేసుకుంటూ పోవాలి. సుదీర్ఘమైన సాధన తరువాతే నువ్వా స్థితికి చేరుకోగలవు.

*

చైత్యపురుషుణ్ణి కనిపెట్టడం అంత తేలిక కాదు. అసలు చైత్యపురుషుడనే వాడొకడున్నాడని నీకు గట్టి నమ్మకం ఉండాలి. నువ్వు వానిని ఒక్కసారైనా చూసి ఉండాలి. నీ జీవితాన్ని దానిచే మాత్రమే నడిపించాలి; అది నిర్దేశించిన మార్గములోనే నడవాలి. నిరంతరం నువ్వు దానిని సంప్రదిస్తూ దానినే మార్గదర్శిగా ఎంచుకోవాలి[1].

*

---

[1] చైత్యపురుషుడు తనంతట తానుగా, నిన్ను వత్తిడి చేయడు. నువ్వే అతనిని ఒక్క క్షణం ఏమరుపాటు లేకుండా ఆహ్వానిస్తూ ఉండాలి.

చైత్యపురుషుడు నీలోని దైవాంశమన్న మాట నిజమే కాని నీకు నీకా విషయం తెలియదు గదా. అసలు నీలో ఆ చైత్యపదార్థ మున్న మాటే తెలియదు! కొంచెమైనా దాంతో సంబంధ మేర్ప రచుకొని నీలో దానిని పెంచుకోవాలంటే నీ దృష్టిని ఆ చైత్యము వైపే మళ్లించాలి. *దానిని తెలుసుకోవాలనే ఆకాంక్ష, దానిని గుర్తిం చాలనే తహతహ తప్పనిసరి. అది కూడ చాలదు. దానినే నీ ప్రాణంగా చూడాలి.*

అప్పుడు నీకు కొన్ని సూచనలు రావచ్చు. వాటిని నువ్వు గుర్తించి తప్పకుండా అనుసరించాలి. చైత్యపురుషుడు నీలో పెర గటమనేది చాలా గొప్ప విషయము. అలా జరగాలంటే నువ్వు కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. నిరంతరం తీవ్రమైన ఆకాంక్ష నీలో జ్వలిస్తూ వుండాలి. *లోపల చాలా ప్రశాంతంగా వుండాలి. ఆ ప్రశాంతతను ఎట్టి పరిస్థితులలోను పోగొట్టుకోకూడదు.*

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(CWM Vol. 3, p. 1; Vol. 9, p. 310; Vol. 4, p. 244; Vol. 15, p. 323; Vol. 16, p. 224)

భావచిత్రాల సహాయము

శ్రీమాత

ఆత్మశోధన చేయాలి గాని ఈ శోధనను ఎలా చేయాలో తెలియదే. నువ్వొక సింహద్వారము ముందర కూర్చున్నావనుకో. దానిని తెరవాలనే ఆకాంక్షతో ధ్యానం చేసినపుడు ఆ ధ్యానము ఎంతో అర్థవంతమవుతుంది; అదే పనిగా కొనసాగించినపుడు, ఆ ద్వారబంధము పటాపంచలై నువ్వు అవతలవైపు వెలుగులోకి వెళ్లగలుగుతావు. — *సంపాదకుడు*

ప్రశ్న: చైత్యపురుషుని బహిరాగమన మనగా నేమి?

చైత్యపురుషుడు ఒక ఇనప్పెట్టెలో బంధించబడి వున్నట్లుగా నీకు తోస్తుంది. ముఖ్యంగా సాధన చేస్తున్నప్పుడు మొదట్లో చైత్య పురుషుడు నిర్బంధింపబడి వున్నట్లు, అందుకని బయటకు వచ్చి నీకు తెలిసేందుకు వీలులేనట్లు అనిపిస్తుంది. అంతేకాదు ఒక పెట్టెలో బిడాయించ బడినట్లో లేక నాలుగు గోడల మధ్య నిర్బం ధింపబడినట్లో, ఆ తాళాన్ని లేక తలుపును బద్దలు కొడితేగాని లోపలికి ప్రవేశించ లేవనిపిస్తుంది. నువ్వా తలుపును బద్దలుకొట్టి తెరచినట్లయితే, లోపల వున్న చైత్యపురుషుడు బయటకు వచ్చి, నీ బాహ్యాజీవితంలోకి కూడ ప్రవేశిస్తాడు. ఇలాంటి ఊహాచిత్రా లతో మనం చైత్యపురుషుణ్ణి ఆవిష్కరింపజేసుకోవాలి. ప్రతి వాళ్లు ఒకే విధంగా ఊహించుకోవలసిన పనిలేదు. వారి వారి స్వభా వాన్నిబట్టి ఎవరికి నచ్చిన రీతిలో వారు వూహించుకోవచ్చు.

సాధారణంగా సాధకులకు ఈ విధమైన దృశ్యాలు కన పడటం, అనుభూతులు కలగటం మామూలే. ఉదాహరణకు నువ్వు నీ అంతరాంతరాల్లోకి ప్రవేశించి అగాధాలలోకి దిగి అక్కడ నీ చైత్యజీవుణ్ణి చూసినప్పుడు నువ్వొక లోతైన బావిలోకి దిగినట్లుగా వుంటుంది.

నీకేదో అనిపిస్తుంది. అప్పుడు నీకొక వెలుగు కనపడి దర్శనానుభూతి కలిగిందనుకో. నీకలా అనిపించటం, దాని వలన అలాంటి అనుభూతి కలగటం, ఈ రెండింటికి ఒక సంబంధ మేర్పడి మళ్లీ మళ్లీ పునరావృతమౌతూ వుంటుంది. నీ దర్శనా నుభూతి కూడా ప్రగాఢమౌతూ వుంటుంది.

నీ అంతర్జీవిని కనిపెట్టి నీలోని వివిధ భాగములను అన్వే షిస్తున్నప్పుడు చాలా లోతుగా వెళ్లి ఒక పెద్ద హాలులోకో, గది లోకో ప్రవేశిస్తున్నట్లనిపిస్తుంది. ఆ రంగును, ఆ వాతావరణాన్ని బట్టి నీ శరీరంలోని ఏ భాగాన్ని దర్శిస్తున్నావో నీకు తెలిసిపో తుంది. ఇంకా ఒక గదిలోంచి, మరొక గదిలోకి వెళ్లటం, తలు పులు తెరచి లోతైన సొరంగములలోకి ప్రవేశించిన అనుభూతులు కలుగుతుంటాయి. ఈ అంతరంగిక దర్శనాలన్నీ తరుచుగా రాత్రిళ్లు

కలుగుతూంటాయి. అప్పుడు ఆ అనుభూతి ఇంకా ప్రగాఢమై, కలలో నీకు చాలా పరిచితమైన ఒక ఇంటిలోకి వెళ్లినట్లే వుంటుంది. ఆ దృశ్యములో, నీ ఆంతరంగిక పరిస్థితి తమాషాగా ప్రతిబింబితమవుతుంది. తికమకగా, కలగాపులగమైనట్లు, విరిగి పోయిన వస్తువులన్నీ చిందర వందరగా పడివున్నట్లు అనిపిస్తుంది. మరికొన్ని సమయాలలో అంతా సక్రమముగా వుండి, ఎక్కడ ఉండవలసిన వస్తువులు అక్కడే వుండి, చక్కగా అలంకరించిన గృహామువలె వుంటుంది. తమాషా ఏమిటంటే నీకెప్పుడూ అదే యిల్లు కనబడుతుంది. అది నీ అంతరంగాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. అంటే నీలోని లోటుబాట్లు ఆ విధంగా నీకు తెలియవస్తాయి.

కాని మేధావుల విషయంలో అలా కాదు. ఎందుకంటే వాళ్లు ప్రతిదానినీ వారి తార్కికబుద్ధితో ఆలోచిస్తారు. మనస్సులో ఏవేవో ఆలోచించుకొని చాల గొప్పగా పురోగమిస్తున్నా మను కుంటారు. కాని అదంతా ఒట్టి కల్ల.

అంతా మనసుకు అర్థమయ్యే రీతిలో జరగాలంటే కొన్ని వేల సంవత్సరాలు పడుతుంది. కాని ప్రాణిక, భౌతికాలలో ప్రగ తిని సాధించటం తేలిక. ఈ విధమైన భావచిత్రాలను ఊహించు కోవడంవల్ల అది ఇంకా సులభమవుతుంది. నీవనుకున్న వెంటనే కాకపోవచ్చు. ఎందుకంటే అది నీ స్వభావం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. అయితే భావచిత్రాల నూహించుకోవటంవలన కొంత సౌలభ్యం అవుతుంది.

అదే విధంగా, ధ్యానం చేసేటప్పుడు 'నీవొక ఇనుప తలుపు ముందర కూర్చొని అది తెరుచుకోవాలి, నీవు అవతలి వైపుకు వెళ్లాలి' అనే భావమును మనసులో నిలుపుకొని ధ్యానించావనుకో – అపుడు ఏమౌతుంది? నీ బుద్ధి అంతయు, మనస్సు అంతయు, ఆకాంక్ష అంతయు ఆ ఒక్క విషయము మీదనే కేంద్రీకరించిన ప్పుడు నీవా తలుపును బలంగా తోసి తోసి బద్దలుకొట్టినట్లు అవుతుంది. అప్పుడు ఆ తలుపు పటాపంచలైపోయి నీవవతలి వైపుకు వెళ్లిపోతావు. ఆ అనుభూతి ఎంత గాఢంగా వుంటుందో చెప్పలేను. నువ్వు పూర్తిగా వెలుగులో నిమజ్జనమైనట్లే లెక్క. నీ

చేతనాస్థాయి పూర్తిగ మారిపోయి, నీవు పరవశించిపోతావు. ఇంకా చెప్పాలంటే నీవు ఇంకో మనిషివి అయినట్లుగా వుంటుంది. నీ చైత్యపురుషుని ఆవరణలోకి ప్రవేశించేందుకు ఇది చాల చక్కటి మార్గము.

*

సంకేతము		*శ్రీమాత చెప్పిన లక్షణము*
లేడి	...	సాధుత్వము, చురుకుదనము
గుఱ్ఱము	...	మనిషిని అదుపుచేయుట (కళ్ళెము వేయుట)
మేకపిల్ల	...	విశుద్ధత (purity)
అడవిపంది	...	కోరికలు

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 7, pp. 270-72; Vol. 15, pp. 41-42)

సాధన విధానము

శ్రీమాత

సాధన వేరు, నిత్యజీవితం వేరు. సాధనలో ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక మెరుపు మెరిసినట్లుగా అవుతుంది. అంతే, ఆ ఒక్క క్షణంలోనే నీకు చాలా గాఢానుభూతి కలిగి కడుపు నిండిపోతుంది. నీ మీద చెరగని ముద్ర పడుతుంది. దానినే స్మరించుకుంటూ నీ సాధనా మార్గంలో నడిచి పోగలవు. — సంపాదకుడు

సాధన చేసేందుకు చాలా ఓర్పు కావాలి. ఎందుకంటే ఒక్కొక్కప్పుడు ఫలితం కనబడినట్లే వుండి మళ్ళి మాయమై పోతుంది. చాలా విసుగు పుడుతుంది. అయితే నేమి! ఉన్నట్లుండి ఒక్క మెరుపు మెరుస్తుంది. అలా ఎప్పుడు జరుగుతుందో, ఎందుకు జరుగుతుందో తెలియదు. ఒక్కొక్కళ్ళకు ఒక్కొక్క విధమైన అను భూతి కలుగుతుంది. ఒక్క క్షణమైనా ఆ అనుభూతి నీ ప్రాణంతోటి

సమానము. నీ మనసులో అదే తారాడుతూ వుంటుంది. నువ్వు ఆ అనుభూతినే మళ్ళీ మళ్ళీ నెమరు వేసుకుంటూ, ఆకాంక్షిస్తూ ధ్యానమంతా దాని మీదనే నిలుపుతావు. ఆ విధంగా నీకు మార్గం ఆవిష్కారమవుతుంది. ఎవరికైతే వారి అంతర్జీవిని, నిజ స్వరూపాన్ని దర్శించాలని విధివ్రాత ఉన్నదో అట్టి వారికి వారి జీవితంలో ఒకానొక క్షణంలో మెరుపు మెరిసినట్లుగా మెరిసి వారికి ఆ అనుభూతి కలుగుతుంది. అంతే, వారికి ఇక ఎటువంటి బెడద లేదు. ఎదురుగుండా మార్గం ఆవిష్కారమౌతుంది. ఆ మార్గానికి తలుపు కూడ కనబడుతుంది. ఇక నీవు నిష్ఠగా సాధన చేసి ఎలాగైనా సరే, ఆ తలుపును తెరుచుకొని ఆ దారిలో నడవాలి.

ఎంతోమంది ఆచార్యులు ఎన్నో పద్ధతులను సూచించి ఉండవచ్చు. బోధించి ఉండవచ్చు. బహుశః నీవు వాటిని పుస్తకాలలో చూసి ఉండవచ్చు కూడ. అయితే నీ అంతట నీకు కలిగిన అనుభూతే వీటన్నిటికంటె ఎక్కువ విలువైనది. అంతేగదా మరి! నీ ఆత్మ వికసించినపుడే నీ వెవరవో నీకు తెలుస్తుంది. నీ చైత్యపురుషుణ్ణి ఒక్క క్షణమైనా దర్శించినప్పుడే నీ కడుపు నిండిపోతుంది. ఈ విధంగా నీవు అవలంబించవలసిన మార్గం ఆవిష్కారమవుతుంది. అనుకోకుండా ఏ క్షణంలోనైనా నీకా మహానుభూతి కలుగవచ్చు. రాత్రి కలలో కావచ్చు. అకస్మాత్తుగ నీవెక్కడికో వెళ్ళిపోతావు. నీవేదో వింటావు. ఒక అందమైన దృశ్యాన్ని చూస్తావు. కంటికి ఇంపైన, వినసొంపైన సంగీతాన్ని వింటావు. లేకపోతే నీవు చదివిన ప్రవచనాలు నిన్ను గాఢంగా ప్రభావితం చేస్తాయి. లేదా నీ తపన శిఖర స్థాయిని అందుకుంటుంది. ఏదో విధంగా నీకొక అనుభూతి కలగనూ కలుగుతుంది. అప్పుడే నీ మార్గం కూడ ఆవిష్కారమవుతుంది.

నువ్వు నిన్ను ఎంతో జాగ్రత్తగా పరిశీలించుకుంటూ వుండాలి. నీకు బాగా నచ్చిన విషయము ఏదైనా కనిపించినపుడు – అదొక సాహసకృత్యమే కావచ్చు. దాతృత్వము, త్యాగము, వీరత్వము ఏదైనా ఒక ఘనమైన మనిషినిగాని, ఘనకార్యాన్నిగాని,

అద్భుతమైన విషయాన్నిగాని చూసినప్పుడు నీలో ఉత్సాహం పొంగిపొరలి కృతజ్ఞతా భావము కట్టలు తెంచుకొని పొర్లిపోయి నపుడు *నీలో నుంచి నీ ఆత్మ మనస్సును ఛేదించుకొని బయటకు వచ్చేస్తుంది.* అప్పుడా నూతన చైతన్యము, ఆ జ్యోతి, ఆ ఆనందము వర్ణనాతీతములు. నువ్వు అప్పుడు దానిని పట్టుకొని మళ్లీ నీ పయనాన్ని కొనసాగిస్తావన్న మాట.

కాబట్టి మొదట నీ చైతన్యంలో మార్పు అవసరమని నీ కనిపించాలి. 'ఇదే నా మార్గము, ఇదే నా గమ్యము' అని ఎప్పుడైతే నువ్వు గట్టిగా నమ్ముతావో అప్పుడిక నీకు మార్గము కనడుతుంది. దొరికినప్పుడు ఎట్టి సంశయము లేకుండ దాని మీద నడవాలి. అంతే.

నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను. నిన్ను నీవు నిరంతరం పరిశీలించుకుంటూ వుండాలి. గాలికి బ్రతికినట్లుగా అగమ్య గోచరంగా వుండకూడదు. ఏమరుపాటు పనికిరాదు.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 8, pp. 403-05)

చైత్యపురుష స్పర్శకు రెండు ద్వారములు

శ్రీమాత

మన చదువు, తెలివితేటలు మనను మన ఆత్మనుండి దూరం చేస్తాయి. పల్లెటూరి వాళ్లు, జానపదుల విషయంలో అలా కాదు. వారి దృష్టి, ఆలోచనలు ఎప్పుడూ రుజువుగానే వుంటాయి. వారు ప్రకృతి బిడ్డలు, కల్ల కపటం ఎరుగనివారు. నువ్వు కూడ ప్రయత్నించి అలా ఉండేందుకు ఎందుకు ప్రయత్నించకూడదు? ప్రాతః కాలమున లేచి ఉషస్సును చూసి ఆనందించు. ఆకాశం, చెట్లు చేమల అందాన్ని ఆస్వాదించు. దైవానికి కృతజ్ఞతామయమైపో.

— సంపాదకుడు

మనకు తెలిసినది మనస్సు మాత్రమే. అంతరంగంలోని చైత్యశక్తిని గురించి తెలియదు. అయితే ఈ రెండింటికి మధ్యన చైత్యోన్ముఖ మైనది, మనస్సుకంటె గొప్పది అయిన మరో వస్తువున్నది.

అది అందరిలోను ఒకే రీతిగా వుండదు. మనుమలు వేర్వేరు స్వభావములు కలిగి వుంటారు కదా. దానిని బట్టి, వారి ప్రకృతి లోని ఒకానొక లక్షణము ద్వారా వారు చైత్యమును స్పృశించి దాని ప్రభావమును పొందగలుగుతారు. అది మనుమల మీద ఆధారపడి వుంటుంది – అనగా వారి వారి అభిరుచులు, తీరు తెన్నులనుబట్టి వుంటుంది.

కొన్ని దృశ్యాలను చూడగానే నీలో ఉత్సాహం పొంగి పొరలి గొప్ప విషయాల వైపు నీ కవాటములు తెరచుకొనును. అనగా కొన్ని విషయాలపట్ల నీకు అపరిమితమైన ఉత్సాహముం టుంది. అటువంటి ఉత్సాహము కలగటం చాల ముఖ్యమైన విష యము.

ఈ సందర్భంలో రెండు విషయాలు గమనార్హములు. మొద టిది – మూసుకొని పోయివున్న నీ ఆత్మ జాగృతమై ఉత్సాహంతో గంతులు వేస్తుంది. ఉదా: ఒక కళాకారు డుంటాడు. కళలంటె అతనికి ప్రాణం. శాస్త్రజ్ఞుడు ప్రయోగాలు చేసినప్పుడు మైమరచి పోతాడు. ఆ క్షణంలో ఆ ఉత్సాహంవలన అతనిలోని ద్వారాలు తెరచుకొంటాయి. ఆసాంతం అతని ప్రకృతి పులకితమైపోతుంది.

మరి కొంతమందిలో అణకువ, కృతజ్ఞతా భావము పొంగి పొరలుతూ వుంటాయి. వారికేమాత్రము మేలు జరిగినా కృతజ్ఞతా మయమై పోతారు. అట్టి వారు చిన్న చిన్న విషయాలపట్ల గూడా ఎంతో సంతోషము, ఆర్ద్రత, కృతజ్ఞతలతో – 'ఆహా జీవితం ఎంత గొప్పది, నేనెంత అదృష్టవంతుణ్ణి, భగవత్ కృప ఎంత అమోఘ మైనది, దేవుడెంత గొప్పవాడు' అనే భావాలతో పొంగిపొరలి పోతూ వుంటారు.

నాకు కొంతమంది అతి సాధారణమైన, అమాయకంగా వుండే వెర్రిబాగులవాళ్లు, పెద్దగా చదువులేని వాళ్లు – కాని కృత

జ్ఞతతో, నిరంతరం సమర్పణా పూరితమై వున్నవాళ్లని గురించి తెలుసు.

తమాషా ఏమిటంటే చైత్యపురుష సంపర్కము ఎప్పుడూ అట్టి వారికే కలుగుతూ వుంటుంది. దాని ప్రభావమువలన వారు ఎప్పుడూ బరువు బాధ్యతలున్నట్లుగ కనపడరు. తేలికగా ఉంటారు. ఎప్పుడూ బెదిరిపోరు. భగవంతుడే వాళ్ల నెత్తుకుని, వారి జీవయాత్ర కొనసాగిస్తున్నాడా అనిపిస్తుంది.

కాబట్టి ఉత్సాహము, కృతజ్ఞత – ఈ రెండు నిన్ను నీ చైత్యపురుషుని దగ్గరికి తీసుకొనిపోయే రెండు మంత్రాలు. నీ లోని ఆర్ద్రత, ఉత్సాహము నీ దుఃఖాలన్నిటికి కారణమైన అహం కారమును బహిష్కరించ గలవు. ఆ తరవాత నీలో విశాల భావము, ఉదారత, కృతజ్ఞతా భావమూ ఉండాలి. నీ చైత్యపురు షునితో సంపర్కము చెందుటకు ఈ రెండూ చాల ముఖ్యమైన లక్షణములు.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి, లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

(*CWM* Vol. 7, pp. 422-24)

బాహ్యమానవుడు ప్రకృతి చేతిలో ఒక కీలుబొమ్మ. కాని నీ లోని అంతర్జీవి నీ జీవితాన్ని సన్మార్గంలో నడిపించగలడు.

శ్రీమాత

ఆత్మ పలుకులను వినుట – ఆత్మ దర్శనమును పొందుట

శ్రీమాత

ఆత్మకనేక విషయాలు తెలుసు. అయితే ఆ ఆత్మను ఎలా తెలుసుకోవాలనేదే ప్రశ్న. నీ ఆత్మ నీలోనే మాట్లాడుతూ ఉంటుంది గనుక, నువ్వు నీ మనస్సుయొక్క నోరు కట్టేసి నిదానంగా చెవి యొగ్గి విను. అదిగో, అదే నీ ఆత్మ పలికే భాష.

– సంపాదకుడు

నీ ఆత్మకు అనేక విషయాలు తెలుసు. కాని నీకు తెలియవు. తెలుసుకోవాలంటే నువ్వు దాని కోసం అంతఃసాధన చేయాలి. ఆత్మ పలికే భాష వినాలంటే నువ్వు చాల జాగ్రత్తగా చెవులొగ్గి వినాలి. ఎందుకంటె నీ మనస్సు కాకిగోల చేస్తూ వుంటుంది కదా. నీ ప్రాణికము కోరికలతో నీ ప్రాణం తీస్తూంటుంది. ఇంత గందరగోళం మధ్య నీ ఆత్మ పలుకులు వినపడే ప్రశ్నే లేదు. *నువ్వు ఎంతో నెమ్మదిగా, ప్రశాంతంగా ఉన్నప్పుడుగాని అది వినపడదు.* నీ ఆత్మ అతిమెల్లగా మాట్లాడుతుంది కనుక, నువ్వెంత ప్రయత్నించినా నీకు నీ మనోప్రాణికాలు కూసే పిచ్చికూతలే వినపడతాయి. వాటినే నీ ఆత్మ పలుకులని పొరపడతావు కూడ. ఆ తరువాత గాని నువ్వా పొరపాటుని గ్రహించలేవు. ఎందుకంటె ఆత్మ 'నా మాటే వినాలి' అని నీ మీద పెత్తనం చెలాయించదు, నిన్ను బలవంత పెట్టదు.

నీ జీవితంలో ప్రతి క్షణము ఏదో ఒక సమస్య వస్తూనే వుంటుంది. నువ్వు సందిగ్ధంలో పడిపోతావు. అప్పుడేమవుతుంది? నీ మనోప్రాణికాలు ముందుకు వచ్చి వాటి వాదనలను నీమీద గుప్పించి వాటి అభిప్రాయమే న్యాయమని నిన్ను నమ్మిస్తాయి. నువ్వు ఎంతో మెలకువతో వుండి క్రమశిక్షణ కలిగి నిన్ను నీవు అదుపు చేసుకుంటే తప్ప, అవి చెప్పేదే నిజమని చెప్పి నిన్ను వాటి

వైపే తిప్పుకుంటాయి. ఎంత గోలచేస్తాయంటే 'అలా చేయవద్దు' అని నీ ఆత్మ ఎంత మొత్తుకున్నప్పటికి నువ్వు వినిపించుకోవు.

ఈ విధంగా 'అలా చేయవద్దు' అని ఎంత చెప్పినా నువ్వు వినిపించుకోకుండా, నీకు బుద్ధి పుట్టినట్లే నువ్వు చేస్తావు. కాని అసలు నైజమేమిటో తెలుసుకోవాలని, అదే విధంగా నడచుకోవాలని ఎప్పుడైతే నువ్వు తీర్మానించుకుంటావో అప్పుడే నువ్వు ఆత్మ పలికే భాషను, అంతకంతకు సరిగ్గా వినిపించుకో గలుగుతావు. అప్పుడు నీకు కాస్త విచక్షణాశక్తి అబ్బినట్లే! నీ కెంత కష్టమైనా సరే, బాధ కలిగినా సరే, ఆత్మకు విధేయమై పోవటం నువ్వు నేర్చుకుంటావు. ఒకసారి అలా జరిగినట్లయితే ఆ తరువాత రెండవసారి నీకది చాల తేలికై పోతుంది. ఆత్మవాణి ఏదో, అనాత్మవాణి ఏదో సులభంగా గుర్తించగలుగుతావు. నీలో ఈ విచక్షణాశక్తి పెరిగినప్పుడు నువ్వు గమ్యాన్ని చేరుకో గలుగుతావు కూడ.

కాని నువ్వు ఏమాత్రం తొందరపడ కూడదు. విసుగు పనికిరాదు. ఒకసారి సరిగ్గా చేస్తే పదిమాట్లు తప్పు చేయవచ్చు. అయినా ఏమాత్రం నిస్పృహ చెందకూడదు. దైవానుగ్రహము నిన్ను వదలకుండా కాపాడుతూనే ఉన్నప్పుడు ఇక నీకు బెడద ఎందుకు?

చివరగా నేను చెప్పేది ఇది. దేనిని గురించైనా సరే, అసలు నైజము తెలుసుకోవాలంటే మొదట నువ్వు నీ ఆత్మతో ఐక్యమవ్వాలి. ఆ తరువాత కూడ ఆ ఐక్యతను అలాగే నిలబెట్టుకోవాలి.

నువ్వు నీ దృష్టిని లక్ష్యం మీద ఎంత తీవ్రంగా కేంద్రీకరిస్తే అంత త్వరగా నీ గమ్యాన్ని చేరుకోగలవు.

*

నువ్వు నీ సంవేదనలను (feelings) నీ చైత్య (psychic) సంబంధితాలని పొరపడేవు జాగ్రత్త. ఈ రెండూ రెండు పూర్తిగా భిన్నమైన విషయాలు. ఈ ఆవేదనలు, ఆవేశాలు కల్గినప్పుడు అందరు వారి ఆత్మకి దగ్గరౌతున్నారని అనుకుంటారు. కాని వాటికి, ఈ

ఆత్మకు ఏమాత్రం సంబంధము లేదు. అవన్ని వట్టి ప్రాణికావేదనలు మాత్రమే. ప్రాణికంలోని అతి సూక్ష్మవిషయాలే కావచ్చు – కాని ప్రాణికాలే. వాటి ద్వారా నువ్వు నీ చైత్యాన్ని (psychic) అందుకోలేవు. గాఢమైన ఆకాంక్ష, ఆత్మ సంయనము ద్వారానే దాని నార్జించగలవు.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 10, pp. 24-26; Vol. 7, p. 253)

ఆత్మ దర్శనానికనేక మార్గములు

శ్రీమాత

"నీలోని ఆత్మను దర్శించి దానితో ఏకమయ్యేందుకు అనేక మార్గములను ప్రవచించి యున్నారు. బుద్ధితో చేయవలసినవి కొన్ని, మతలాంఛనాలు కొన్ని, మరికొన్ని కేవలం యాంత్రికాలు. నిజం చెప్పాలంటే ప్రతి వాళ్లు వాళ్లకి నచ్చిన మార్గాన్నెంచుకోవాలి. నీలో తీవ్రమైన ఆర్ద్రత, నిశ్చయమైన ఆకాంక్ష, గట్టి పట్టుదల, క్రియాశీలమైన బుద్ధి ఉన్నట్లైతే నీ ముందర ఏదో విధంగా మార్గము తప్పకుండా ఆవిష్కారమవుతుంది. పుస్తకాలు చదవడం ద్వారానే కావచ్చు, లేదా ధ్యానములోనో, అంతరంగిక శ్రవణానుభూతుల ద్వారానో నీ లక్ష్యాన్ని చేరుకొనేందుకు అవసరమయిన సూచనలు ఏదో విధంగా నీకు వచ్చి తీరుతాయి."

– *శ్రీమాత (The Science of Living)*

యాంత్రిక, మతపరమైన, భౌతికవిధానాల మధ్య తేడా ఏమిటో తెలుసుకోవాలని ఉందా. మతాలు చెప్పే విధానాలు కేవలం మత దర్శనాలు. నిజమైన ఆత్మను గురించి చెప్పే మతాలు చాలా తక్కువ. వాళ్ల దేవుళ్లని చూపించే మార్గాలనే అవి చాటుతాయి.

ఇక భౌతిక మార్గాల సంగతి – నీలో అనేక చేతనా స్తరము లుంటాయి కదా. జీవితం నుంచి వెనుదిరిగి ఆంతరంగికంగా ధ్యానము చేసి, బాహ్యజీవితాన్ని త్యజించి, అంతరంగిక శోధన జరిపే మార్గాలు – నీ ఆలోచనలోను, సంవేదనలోను మాత్రమే వీటి ప్రభావ ముంటుంది. ఫలితం కూడా అంతంత మాత్రమే.

యాంత్రికమైన పద్ధతులంటే శ్వాసను నియమించుట – ప్రాణాయమము, జపము మొ॥. వీటి వలన వైయక్తికంగా కొంత ఫలితం కల్గవచ్చుగాని విశ్వస్థాయిలో పెద్దగా ఏమీ జరగదు.

మేధా విధానములు (psychological methods) ఎక్కువ కష్టమే కాని వాటి ఫలితము కూడా విశాలమైనదే. నీ మనస్సులో ఎప్పుడూ సత్యమునే ప్రకటించుకుంటూ దానినే అభివ్యక్త పర చాలి. ఏ పనీ చేయకుండా చేతులు కట్టుకుని కూర్చున్నపుడు కళ్లు మూసుకుని నీలో నువ్వే 'ఆహో, ఓహో' అని అనుకుంటావు, పొంగిపోతావు. ఒకసారి బయటకు వచ్చి జీవితంలో అడుగు పెట్టావో నీ బండారం బయట పడిపోయింది.

అందుకనే మనం ఈ ఆశ్రమాన్ని ఒక సుందరమైన వనము లోనో, నిర్జన ప్రదేశంలోనో కాకుండా ఇక్కడే, ఈ ప్రపంచం మధ్యలోనే ఏర్పరచాము. జీవితంలోని వడిదుడుకులన్నీ కూడా మన యోగసాధన పరిధిలోవే. కష్టాలను వదులు కోవడమనేది మన డిక్షనరీలోనే లేదు.

సమస్యల నుండి పారిపోవడం వలన అవి తీరిపోవు కదా. అలా చేస్తే నీ శత్రువుకు నువ్వు లోకువై పోతావు. అతను తప్ప కుండా నిన్ను ఓడించేయ గలడు.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 15, pp. 324-25)

ప్రశ్నోత్తరములు

శ్రీమాత

నీకు నీ చైత్యపురుషుడు కావాలి. నిజమే. నీవు కష్టపడి సాధన చేస్తావు. లోపలేవో కొన్ని కాంతులు కనపడతాయి. వాటిని చూసి నీ ఆత్మ అనుకొని పొరబడతావు. కాని అవి ఆత్మ సంస్పర్శను పొందిన మనోప్రాణికాదులు మాత్రమే. నీ చైత్యసంస్పర్శను పొందుట కష్టమే. కాని ఒకసారి పొందినప్పుడు అపరిమితమైన ఆనందాన్ని పొందుతావు. దానిని గుర్తు చేసుకుంటూంటే మళ్లీ ఆ స్పర్శను తేలికగా పొందగలవు. — సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మధుమయీ! ఉపరితలంలో ఆత్మ ఉంటుందా?

నీ మనస్సులోను, ప్రాణికంలోను క్షుద్రమైన భాగాలే కాకుండా కొన్ని గొప్ప అంశములు కూడా ఉన్నాయి. నీలో ఆత్మ పొంగి పైకి వచ్చినపుడు మొదట ఈ ఉన్నతమైన విభాగములకు దాని స్పర్శ సోకి అవి ప్రకాశించడం మొదలు పెడతాయి. వాటినే చూసి, ఆత్మనుకొని, నీవు పొంగిపోతావు. కాని అది నీ నిజమైన ఆత్మ కాదు. ఆత్మ ప్రభావితమైన కొన్ని భాగములు మాత్రమే. కాని ఆ మాత్రానికే పొంగిపోయి పరవశమైపోయి ఏదో గొప్ప సిద్ధిని పొందినట్లనిపిస్తుంది. కొన్నాళ్ల తరువాత అది మాసిపోతుంది. అది అసలు ఆత్మ కాదు కదా! అందుకనే అది మాసిపోతుంది.

*

ప్రశ్న: చైత్యము-చైత్యవ్యక్తి (psychic) ఒకసారి ముందర కొచ్చినపుడు మళ్లీ తెరమరుగై పోవునా?

నిజమే, దీర్ఘసాధనా ఫలితంగా మనిషి పరిపక్వమై తయారుగా ఉన్నప్పుడు అకస్మాత్తుగా చైత్యాత్మ నిన్నావహించడం, నీ శరీరమంతా పులకరించిపోవడం జరుగుతూంటుంది. కాని అది వెంటనే మాసిపోతుంది. నువ్వు మళ్లి కుయ్యో మొర్రో అంటూ విలపించడం మొదలు పెడతావు. కాని ఏమి పర్వాలేదు. ఒకసారి

చైత్యస్పర్శ కలిగితే, ఇక నీ భౌతికకోశమంతా పవిత్రమైపోయి నట్లే. అంతా వెలుగే. అంతా సంతోషమే. ఇక నీవు తేలికగా ఆకాంక్షించగలుగుతావు. విశ్వప్రయత్నం చేయనవసరం లేదు. రెండవ సారి స్పర్శ కూడా నీకు తేలికగా దొరుకుతుంది. మళ్లీ నువ్వు కూర్చొని ధ్యానం చేయడం, ఆకాంక్షించడం, ఆత్మావిష్కారం కావడం ఒకటేమిటి, నువ్వు రాచబాట మీదే ఠీవిగా నడుస్తూ, దివ్యకాంతులీనే మార్గంలోనే చాలా హాయిగా నీ జీవితం, సాధన గడిచిపోతుంటాయి.

ఇప్పుడు అర్థమయిందా! ఒక్కసారి నీ లోతులను స్పర్శించినపుడు నీకు మంచి సహాయం లభిస్తుందని. ఆ స్పర్శ నిన్నెన్నటికీ వీడదు.

*

ఒక్కటే మార్గం – నీ చైత్యపురుషుడు ఆవిష్కార మవ్వాలంతే. ఎలాగో తెలుసా! చిన్నపిల్ల వాడుంటాడే, అమాయకంగా (శ్రీమాత గొంతుకను తగ్గించి చాలా మెల్లిగా మాట్లాడుతారు) ఆకాంక్షించు. ప్రార్థించు. అడుగు. ఏమాత్రం భిన్నస్వరాలు లేకుండా మనస్సును *పక్కన బెట్టి, తెలివితేటలను వెనక్కు నెట్టి, నిర్మలమైన మనస్సుతో దైవాన్ని పలకరించు. ఆయనతో మాట్లాడు.*

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 7, pp. 263-64; Vol. 6, p. 33; Vol. 7, p. 41)

నీ ఆత్మను కనిపెట్టేందుకు ఒక్కటే మార్గము. బాహ్యా మనస్సు నుండి నీ దృష్టిని మరలించి నీలోని అగాధములలోకి సారించుటయే.

శ్రీమాత

సాధకులకు శ్రీమాత హితవు

శ్రీమాత

చైత్యపురుషుడు చైత్యపురుషుడు అనటమేగాని దానిని ఎలా పట్టుకోవాలో తెలియదు. అది పర్వతారోహణము వంటిది. అంతటి పట్టుదల, ధైర్యసాహసములు వుంటేగాని దొరకదు. కీకారణ్యంలో ఎలాగైతే అడుగు అడుగున చెట్లు, పొదలు కొట్టి బాట నేర్పరచుకోవాలో అలాగే కష్టపడాలి. కాని గమ్యము చేరినప్పుడు శ్రమకు తగ్గ ఫలితమే దక్కింది అనే తృప్తి కలుగుతుంది. అదొక అద్భుతమైన అనుభూతి.

— సంపాదకుడు

నీకు చైత్యపురుమడు కావాలంటే దానికోసం నడుం బిగించాలి. నిరంతర ప్రయత్నం చేసినప్పుడు నీ ఎదట ఒక మార్గము ఆవిష్కారమౌతుంది. అది మనస్సు కందనిది, ఎంతో అద్భుతమైన విషయము.

ఒక విషయాన్ని నువ్వు చాల స్పష్టంగా గుర్తించాలి. నీ జీవితమంతా మనస్సుయొక్క శాసనంతో గడచిపోతూ వుంటుంది. కాని నీ కిప్పుడు కావలసినది మనస్సు కతీతము, శరీరానికి అతీతము, ఈ జన్మ కతీతము – ఒకటేమిటి నువ్వు పుట్టిన కుటుంబము, వాతావరణము మొత్తం దేశకాల పరిస్థితులకు అతీతమైన దినుసును అన్వేషించి పట్టుకోవాలి. అది నీ అగాధాలలో వుంటుంది. నిస్సీమితము, ఆకాశంకంటె విశాలమైనది, అఖండ కాలజ్ఞానము దాని లక్షణమలు.

నేను ముందరే చెప్పాను కదా ఈ మార్గమెంత కష్టమైనదో, దీర్ఘమైనదో – మార్గములో ఎన్నెన్నో అడ్డంకులు, అవరోధాలు. నిర్జనమైన కీకారణ్యంలో వెళ్లటం ఎంత కష్టమో ఇది కూడ అంత కష్టమేనని. ఇంతవరకు మనుమలకు తెలియని కొత్త భూభాగాలు లేక ఖండాలను కనిపెట్టటం లాంటిదనుకోండి. నీ చైత్యపురుషణ్ణి

కనిపెట్టేందుకు కూడ అంతటి సహనము, పట్టుదల అవసరం. కొన్ని చిట్కాలు చెప్తా వినండి.

1. ఆధ్యాత్మిక విషయములను గురించి మనస్సుకు తెలియనే తెలియదు. అనేక మంది ఈ విషయాన్ని గురించి రాసారు గాని, ఆచరణలో పెట్టినవారు చాల తక్కువమంది. నువ్వీ మార్గంలో ముందుకు వెళ్లాలంటే *మనస్సును, అది చెప్పే బూటకపు మాటలను, దాని అభిప్రాయాలను ఏమాత్రం నమ్మకూడదు.*

2. భోగభాగ్యాల కోసం గాని, సుఖసంతోషాల కోసం గాని ఆశించటంగాని పనికిరాదు. ఆత్మకోసం తహతహలాడే ఒక జ్వాలవలె వుండాలి. నీకు జరిగే ప్రతి సంఘటన నీ మంచి కోసమే, నీ ప్రగతి కోసమే అన్న విషయాన్ని గుర్తించి, వెంటనే ఆ ప్రగతిని సాధించాలి. (Be only a burning fire for progress, take whatever comes to you as an aid to your progress and immediately make whatever progress is required)

3. ప్రతి పని సంతోషంగా చేయాలి. కాని సుఖం కోసమే చేయకూడదు.

4. *ఎప్పుడూ నెమ్మదిగా ప్రశాంతంగానే వుండాలి.* ఆవేశంతో గంతులు వేయకూడదు. అన్ని పరిస్థితులలోను ప్రశాంతంగా వుండాలి. ప్రగతి ఎటుల సాధించాలో మెలకువతో కనిపెట్టి, జాగుచేయక వెంటనే ఆ ప్రగతిని సాధించాలి.

5. బాహ్య సంఘటనల మంచి చెడులను మనసుతో బేరీజు వేయరాదు. వాటి ద్వారా ప్రకటితమయ్యే సత్యము నీ చర్మచక్షువుల కర్థంకాని విషయము.

6. ఎవరినీ తప్పు పట్టకూడదు. ఎవరిని గురించి ఫిర్యాదు చేయవద్దు.

7. ఈ మహాప్రస్థానంలో ఇది చిన్నది, అది పెద్దది అనే దృష్టి పనికిరాదు. నువ్వు మేరు పర్వతాన్ని ఎక్కదలుచు కున్నావు. *నువ్వే పని చేసినా కూడా, ఎంత చిన్నదైనా కూడ, అది ఆ పర్వతారోహణానికి ఒక సోపానమే అనే విషయము మరచిపోకూడదు.*

8. నీ నిద్రాహారములను కూడ అదే ఆకాంక్షతో, ఆ వుద్దే శంతోనే అనుభవించాలి.

9. నువ్వొక పని చేస్తున్నప్పుడు అది నీ సాధనను దృఢ పరచేటట్లు వుండాలి.

10. నువ్వు మాట్లాడేడప్పుడు కూడ అంతే. నీ మాటలను వృథాపరచకూడదు. నీ ప్రగతికి సహాయపడే మాటలనే మాట్లా డాలి. హానికరమైన కూతలు కూయకూడదు.

11. పైన ఏకరువు పెట్టిన వాటిని బట్టి ఓ విషయం స్పష్ట మవుతోంది కదా. నీ జీవితానికి పరమ లక్ష్యమొకటి వున్నది. నువ్వెక్కడ, ఎప్పుడు ఏ పని చేస్తున్నా ఆ లక్ష్యము సూర్యునివలె నీ మీద ప్రకాశిస్తున్నది అనే విషయము మరచిపోకూడదు.

ఇంతటి నిష్ఠతో చేసిన మహాయజ్ఞము వృథా కాదు. నీ లోపల ఒక ద్వారము తెరచుకొని దేదీప్యమైన వెలుగులోకి ప్రవే శిస్తావు. నువ్వు చిరంజీవివని, ఎప్పుడూ బ్రతికే వున్నావని, నువ్వు దాల్చిన జన్మలన్నీ కేవలం నువ్వు ధరించి, విసర్జించిన వస్త్ర ములే అని తెలుసుకుంటావు. ప్రకృతి శృంఖలాలు నిన్ను ఇక బంధించజాలవు. నువ్వు తలెత్తుకొని ధైర్యంగా నడవగలవు.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 12, pp. 32-35)

నీకు ఆత్మ కావాలంటే నడుం బిగించి ఆ ప్రయ త్నాన్ని వెంటనే మొదలు పెట్టాలి.

శ్రీమాత

ఆత్మ శోధన – దాని ఆవశ్యకత

శ్రీఅరవిందులు

నువ్వు నీ అహంకార శృంఖలాల నుండి విముక్తమై, నీ నిజ స్వరూపమును కనిపెట్టటం నీ ప్రథమ కర్తవ్యము. ఒకసారి దీన్ని సాధించావో మిగిలినదంతా తప్పనిసరిగా జరిగే పర్యవసానమే. అందుకనే నువ్వు ఆధ్యాత్మిక పిలుపును వినిపించుకోవాలి. మేధో పరమైన నైతిక, సామాజిక వ్యవహారాలన్నీ అజ్ఞానానికి జెందినవే కదా! ఆధ్యాత్మికం ముందర ఇవన్నీ తృణప్రాయములే. మొదట నీ ఆత్మను కనిపెట్టాలి. అనగా నీ ఆలోచనలకు, ఆవేశాలకు, కామ నలకు మూలమైన కామాత్మను కాదు. మనకు కావలసినది దైవాంశమైన నిజాత్మ. అప్పుడు నీలో ఒక పరివర్తనం వస్తుంది. నీ మీద ఆత్మ ఆధిపత్యం వచ్చినప్పుడు ఇక నీకెట్టి బెడద వుండదు. ఇక నీ మనస్సు, శరీరము, జీవితము అదివరకు మాదిరిగా ఉండవు. ఆత్మయొక్క ఉపకరణములుగా వాటి పాత్రను నిర్వహిస్తాయి. అప్పుడు మనలో దీపించే భానుడు మనకు ప్రత్యక్షంగా కనబడ తాడు. ఈ జీవితంలోని నిజమైన సత్యసౌందర్య ఆనందములు ఆయనకు తెలుసు. మన బుద్ధిని, హృదయమును శాసించి ఆధ్యాత్మికంగా మనను పరిపూర్ణ జీవితాన్ని అనుభవింపచేస్తాడు. ఈ మనసు, హృదయము, జీవితము, ప్రాణికముల మాలిన్యాలను కడిగివేసి మన నిత్యకృత్యమైన ఈ అజ్ఞానమయ జీవితాన్ని గూడ తన వెలుగుతో ప్రకాశింపజేస్తాడు. అహంకారం బదులు చైత్యపురుషుణ్ణి అనగా నీ ఆత్మను ఆవిష్కరింపజేయుటయే దైవ సాక్షాత్కారానికి మొదటి సోపానము.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 18, pp. 630-31)

చైత్యపురుషావిష్కరణ – పునాదులు

శ్రీఅరవిందులు

చైత్యపురుషుని సాక్షాత్కరింప జేసుకొని, ఆ శక్తిని మేల్కొలిపి, దానిని అనుభవైక వేద్యం గావించుకోటానికి, ఆచరణాత్మక కార్య రంగంలో ముఖాముఖిగ ముందు నిలపటం అనేది ప్రముఖంగా ప్రతి ఒక్కరూ తమ వైయక్తికానుబంధాలను ఎంత మేరకు గాఢతమం చేసుకొనగలుగుతారోనన్న అంశంపై ఆధారపడి వుంటుంది[1]. భగవంతునిపై గల అపార ప్రేమ, పారవశ్యత, విశ్వా సావృత పరిపూర్ణ శరణాగతి, స్వార్థత్యాగం, నేను అన్న విపరీత ప్రవృత్తి, నీ భేదభావానికి ఆజ్యం పోసి పెంచి పోషించే మాన సిక, ప్రాణిక, భౌతిక అహంకారాల పరిత్యాగం – దైహిక మమ తానురాగాలపై వైరాగ్యం – అన్న అంశాలపై గల పట్టు, ఆత్మ సాక్షాత్కార విజయానికి మేలిమెట్టు.

*

దేవుని లేదా గురువుపై గల నిండైన, నికారసైన భక్తి, మానసిక ప్రాణిక భక్తులకంటే పూర్తిగా విలక్షణమైనది.

ఎవరైనా తన మనసులో ఓ వ్యక్తి లేదా గురువుయొక్క మేధోశక్తిపైన, అతని విశిష్ట బుద్ధి కుశాగ్రతల పైన అపారమైన అభిమానం, పూజ్యభావం, గుణాగుణ వివేచన కలిగి యుండ వచ్చు. అయితే అది కేవలం మానసికం మాత్రమే. ఆ భావనా లహరి మనని సుదూర తీరాలకు చేరవేయలేదు. అయినా దానిని ఆహ్వానించి, స్వీకరించటంవల్ల ఎట్టి హానీ కలుగదు. ఎందుకంటె

---

[1] దైవానికి మానవునికిగల వైయక్తిక సంబంధమీ విధంగా ఉంటుంది. "అన్ని పరిస్థితుల లోను దైవాన్ని పిలిచి మన జీవితంలోని ప్రత్యంశములోను ఆయనను కూడ పాలుపంచు కొన నిచ్చినట్లయితే అప్పుడు మన జీవితమంతా ఆనందమయమై పోతుంది – ఎందుకంటే అంతటిని ఆయన ఆనందంతో ఆచ్ఛాదింప చేస్తాడు."

('హుతా తెల్లగులాబీలు' అనే పుస్తకంలోని 16-4-1968 సందేశము)

అది తనంతట తానుగా అంతర్యామిని ఆసాంతం వేద్యం గావిం చజాలదు. మానసిక పరిచయాన్ని మాత్రమే స్థిరపరచ గలదు.

ప్రాణికభక్తి ఇంకా ఇంకా ఆశిస్తుంది. కోరికల వలయాన్ని విస్తరింప జేసుకొని తన షరతులను తాను విధిస్తుంది. అది దైవా నికి తనను తాను సమర్పించుకొంటూ – తనవైన కొన్ని షరతు లతో "ఓ దైవమా! నీవు సర్వోత్తముడవు, సర్వశ్రేష్టుడవు. నేను నిన్ను ఆరాధిస్తాను. నీవిప్పుడు నా ఈ కోర్కెలను తీర్చుము లేదా ఆకాంక్షను నెరవేర్చుము, నా మనోభీష్టాల నన్నింటినీ ఫలప్రదం చేయుము. నన్నో అదృష్ట జాతకునిగా రూపొందించి, విజయ శిఖ రాల నధిరోహింప జేయుము. ఓ గొప్ప యోగీశ్వరునిగా మలచి, నా తపస్సును పండించి ఓ యోగీశ్వరేశ్వరా! నా హృదయాన్ని నీ రాజధానిగా తీర్చిదిద్దుకో. అలా అలా నీకు సన్నిహితుణ్ణి గావించుకో" అని పదే పదే పరమాత్మకు విన్నవించుకొంటుంది – విన్నపాలు వినవలెనంటూ.

తనవైన షరతులను తాను విధిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక వికాసం లేని మనసు కూడ తనను తాను నిత్య సత్యానికి, యథార్థతత్త్వా నికి సమర్పించుకొంటుంది. యథార్థ తత్త్వానికి 'తన వివేక వివే చనాయుత అభిప్రాయాలను తన విశ్వాసాలను మన్నించమని' నివేదిస్తుంది. అంతేకాక, నిత్యసత్యాన్ని తన మనోరూప భంగిమ లలో కుదురుకొమ్మని గాఢంగా కోరుతుంది.

ప్రాణికశక్తి కూడ నిత్యసత్యాన్ని తన శక్తి కదలికలతో తాదాత్మ్యం చెందమని ఒత్తిడి చేస్తుంది. ప్రాణికశక్తి, ఉన్నతశక్తిని తన దిశకు మళ్లించుకోటానికి మఱీ మఱీ లాగుతుంది. అంతేకాదు అది గురువుగారి ప్రాణికశక్తిని గూడ తన వైపుకు గుంజుకోటా నికి గుంజాటన పడుతుంది.

తమ శరణాగతిలో మానసిక మఱియు ప్రాణికశక్తులు రెండింటికి కూడ, ప్రత్యక్షంగా నోరు విప్పలేని తమవైన ప్రత్యేక తలు, అభ్యంతరాలు తమకుంటవి.

చైత్యభక్తి తన అపేక్షితాలను అభివ్యక్తీకరించదు. దాని కెట్టి వినాయింపులూ లేవు. తనకున్న దానితో తాను సంతృప్తి జెందు

తుంది. చైత్యపురుషునికి, ఋజు రీతిలో నిత్యసత్యాన్నెలా పొందల దాల్చవలెనన్నది సువేద్యం. అది భగవంతునికి లేదా గురువునకు తనను తాను యథార్థంగా సమర్పించుకొనగలదు. అంచేత అది తనను తాను యథార్థంగా సమర్పించగలదు. అంతే కాదు అది సత్య సమన్వితంగా పొందనూ గలదు.

*

నీ కత్యంత ప్రామాణికము, ప్రముఖము అయినవి ఏమిటంటే నీ హృదయాంతర్గత చైత్యాగ్నిని ఉజ్జ్వలాయ మానంగా పురోగమింప జేస్తూ, చైత్యపురుషునిలో సాధనా మార్గదర్శిగా ముందుకురుకా లన్న ఆకాంక్షను ద్విగుణీకృతం గావించటం.

*

కోరికలను సమూలంగా పరిత్యజించి, ఇక పైన దాని ఆధిపత్యం ఆలోచనల భావనలు లేదా ఆచరణలపై ఇసుమంతైనా లేదని రూఢిపరచుకొని, స్థిరమనస్కులై, దృఢసంకల్పాన్ని విశ్వాసనీ యంగా పరిపూర్ణ శరణాగతి వైపు మరలిస్తే కొంతకాలం తరు వాత చైత్యశక్తి తనకు తానుగ తననావిష్కరించుకొంటుంది.

*

సాధన కుపక్రమించిన తదుపరి కూడ చాలమంది మనుష్యులలో చైత్యపురుషుని ఆవిష్కారం మెల్ల మెల్లగ సాగుతుంది. చైత్యశక్తి నిరాటంకంగా, స్వేచ్ఛగా సంచరించే ముందు మానసిక, ప్రాణిక, ప్రాంగణాలలో జరగవలసిన మార్పులు, చేర్పులు, సర్దుబాట్లు ఎన్నో ఎన్నెన్నో. చైత్యశక్తి ఎంతోకాలంగా వ్రేళ్లానుకొని ఉన్న తన మేలి ముసుగును తొలగించుకొని ప్రకృతి నియంత్రణకు సన్నద్ధమై కార్యోన్ముఖం కావటానికి కావలసిన ప్రక్రియలన్నీ సజావుగా పూర్తయ్యే వరకూ ఎవ్వరైనా వేచియుండవలసినదే.

*

అంతేకాక యోగసాధనలో మనసు ప్రభావ ప్రాముఖ్యాలు అధి కమై అంతరాత్మను వెనుకకు ద్రోసిన సందర్భంలోనూ, లేదా భక్తి లేదా ఇతర సాధనా ప్రక్రియలతో ప్రాణిక ప్రమేయం మితిమీరి ననూ, పైన చెప్పిన మందకొడితనం కొనసాగుతుంది. చైత్యపురుష

పరిపూర్ణావిర్భావావిష్కారాలకు, విశుద్ధత, నిరాడంబర విధేయత, విశ్వసనీయత, అహంకార రహితంగా, నిష్కల్మషంగా తనను తాను, ఎట్టి నటనా, ముందు షరతులూ, మినహాయింపులూ దట్టించకుండా సమర్పించుకోగల సామర్థ్యం, ఆవశ్యక నిబంధనలు.

*

బాహ్యప్రకృతి విశుద్ధమయ్యే ప్రతిసందర్భంలోనూ, అంతర్యామికి తనను తాను ప్రస్ఫుటంగా ప్రకటించుకొనే వీలు, అవకాశం విస్తృతమవుతవి.

*

నిరంతరాకాంక్షాగ్నిని ఉజ్వలంగా ప్రజ్వలింప జేయాలన్నది యథార్థం. అయితే ఇది చైత్యాగ్ని. దీని జ్వలన పురోగమనం అంతరంగంలో చైత్యశక్తి పురోగమనంతో జతకట్టి సాగుతుంది. చైత్యపురోభివృద్ధికి ప్రశాంతత ఆవశ్యకం. అందుకే మేము మీలో చైత్య పురోగమనానికి కృషి చేస్తున్నాము. ప్రశాంతత దినదినాభివృద్ధికి ప్రయత్నిస్తున్నాము. అందుకే అమ్మ చేపట్టిన కార్యాచరణ పురోభివృద్ధిని ఓపికతో విడివడని విశ్వాసంతో వేచి చూడమని మిమ్మల్ని కోరుతున్నాము. నిర్విరామంగా శ్రీమాతను ధ్యానించటం, అంతరంగాగ్నిపై నిశ్చల దృష్టిని నిరంతరంగా ఉంచటం అన్నవి సాధనలో తగినంత పురోగమనం సాగించటమే అవుతుంది. ఈ ప్రణాళికను మీకు సాధనాక్రమంలో తారసపడే అనుభవానుభూతుల ఆధారంగా రూపొందించుకోవాలి. అచంచల విశ్వాసంతో సాగు. సంకల్పం సిద్ధిస్తుంది. ఏవేవి జరగాలో అవన్నీ జరుగుతవి.

యద్భావం తద్భవతి.

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

(*SABCL* Vol. 22, pp. 341-42; Vol. 24, pp. 1103-04, 1095, 1099, 1098, 1099, 1102, 1121)

చైత్యపురుషావిష్కరణ – క్రమశిక్షణ

శ్రీఅరవిందులు

మానసికమైన కోరిక సజీవమైన ఆధ్యాత్మికానుభూతిగా మార్పు జెందుటకు అనుసరించవలసిన పద్ధతిని గూర్చి నీవు అడిగావు. ప్రాథమికంగా చేయవలసిన దేమిటంటే నీ చైతన్యమును అంత రంగమునకు మళ్లించి అక్కడ కేంద్రీకరించుట. సాధారణమైన మానవ మనస్సు బాహ్యాక్రియల ద్వారా తనలోగల నిజాత్మను కనబడకుండా కప్పివేస్తుంది. కాని ఈ బాహ్య చైతన్యమునకు వెనుకగా దాగియున్న చైతన్యములో మనం మన నిజాత్మను మరియు ఉన్నతమైన లోతైన నిజప్రకృతిని ఎరుగవచ్చును. మరియు అట్టి ఆత్మ సాక్షాత్కారమును, స్వేచ్ఛను పొంది మన ప్రకృతిని పరిణమింప చేసికొన గల్గుదుము. ఉపరితల మన స్సును ప్రశాంత పరచి అంతరంగ చైతన్యములో నివసించడం, 'ఏకాగ్రత' లక్ష్యం – ఈ అంతర, నిజ చైతన్యానికి సంబంధించి (ఉపరితల చైతన్యం కాదు) రెండు ముఖ్య కేంద్రములు గలవు. ఒకటి హృదయములో (భౌతికమైన గుండె కాదు) మరియొకటి శిరస్సులో. హృదయమందు ఏకాగ్రతా సాధన ద్వారా అంతరం గము తెరచుకుంటుంది. ఈ అంతరంగ మార్గమును అనుసరిం చుట ద్వారా హృదయములో లోతుగా వెళ్లి వ్యక్తి అచ్చటగల 'ఆత్మ' ను తెలుసుకుంటాడు. తనలోగల దైవాంశను, చైత్యపురు షణ్ణి కనుగొంటాడు. అపుడు వ్యక్తమైన ఈ ఆత్మ ముందుకు రావటం ప్రారంభిస్తుంది. వ్యక్తి స్వభావాన్ని పాలించుటకై అన్ని కదలికలను దైవాభిముఖంగా, సత్యదిశలో తీసుకొనిరావడానికై ఉన్నతమునందున్న అన్ని శక్తులను క్రిందికి పిలుస్తుంది. ఇది వ్యక్తిలో దివ్యచైతన్యమును తీసుకొనివస్తుంది. పరమాత్మునికి తనను తాను సంపూర్ణంగా సమర్పించుకుంటుంది. మనపైన వేచి యున్న ఉన్నతశక్తులను, చైతన్యమును మనలోకి ఆహ్వానిస్తుంది. వ్యక్తి తనను ఆ భగవంతునికి సమర్పించుకొనుచు అంతరంగ

పథము తెరచుటకై చేయు ఆకాంక్ష మరియు హృదయ కేంద్ర మందు భగవానుని ఉపస్థితికి చేయు 'ఏకాగ్రత' ప్రథమమార్గము, సహజ ప్రారంభము. ఈ విధంగా చేయుట ద్వారా లభించిన ఫలి తాలు ఆధ్యాత్మిక పథమును మరింత సులభంగా మరియు సురక్షి తంగా చేస్తవి. మిగిలిన పద్ధతులకంటె ఈ మార్గం సులభమైనది మరియు సురక్షితమైనది.

మరియొక మార్గం శిరస్సునందు మానసిక కేంద్రమందు ఏకాగ్రత. ఈ విధమైన ఏకాగ్రత బాహ్యమనస్సులో ప్రశాంత తను, నిశ్శబ్దతను తీసుకొని రాగలిగినట్లైతే, అది లోని, ఉన్నత మైన, లోతైన మనస్సును తెరుస్తుంది. అట్టి మనస్సు ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను మరియు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును ఇంకను ఎక్కు వగా గ్రహించగల్గు స్థితిలో వుంటుంది. కాని ఒక్కసారి ఈ కేంద్ర ములో ఏకాగ్రత ప్రారంభిస్తే, వ్యక్తి తన నిశ్శబ్ద మానసిక చైతన్య మును సాధారణ మనస్సునకు పైనున్న ఉన్నత మానసిక భూమి కలకు తెరచి యుంచాలి. అలా కొంత కాలముంచిన తదుపరి వ్యక్తి తన చైతన్యమును పైకి లేస్తున్నట్లుగా గమనిస్తాడు. మరియు చివరగా తన మానసిక చైతన్యమును ఈ శరీరమునకు బంధించి యుంచిన బిరడాకు అవతలగా ఎగసిపోతూ శిరస్సుకు ఉపరిభాగమున ఒక కేంద్రమును కనుగొంటాడు. ఆ కేంద్రము ద్వారా అతని మానసిక చైతన్యము విశ్వ చైతన్యములోకి విడు దల చేయబడుతుంది. అచ్చట అది విశ్వాత్మతో, దైవశాంతి, కాంతి, శక్తి, జ్ఞానము, ఆనందముల సంపర్కములోకి వస్తుంది. దానిలో ప్రవేశించి అదిగా మారుటకై మరియు ఆ శక్తులను తన ప్రకృతి లోకి ఆవాహన చేసికొనుట ద్వారా వాటి అనుభవాన్ని పొందు తుంది. మనస్సులో ప్రశాంతతకై, మనస్సుకు ఉన్నతముగా నున్న ఆత్మ మరియు దైవసాక్షాత్కారములకై చేయు ఆకాంక్ష మనస్సులో చేయబడు 'ఏకాగ్రత'. ఈ విధమైన ఏకాగ్రత రెండవ రకమైనది. మానసిక చైతన్యములో 'ఏకాగ్రత' అవలంబించువారు మనస్సు యొక్క ఉపరితలములో యున్న కేంద్రమునకు తమ చైతన్యమును ఉద్గమింపచేయుట ఒక ప్రారంభము మాత్రమే అను విషయము

గుర్తించుకోవడం ముఖ్యం. లేకపోయినట్లైతే వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక పరిణామాలలో ఉద్గమించి, అందు నివసించుటకు మారుగా తన మనస్సులోని మానసిక అనుభూతులకు బందీ అవుతాడు. చైత న్యముయొక్క పరావర్తనమును మాత్రమే పొందుతాడు. కొందరికి మానసిక ఏకాగ్రత సులభం – మరి కొందరికి హృదయేకాగ్రత సులభం. కొందరు ఒకటి తర్వాత ఒకటిగా రెండింటినీ చేయ గలరు. కాని ప్రారంభములో హృదయకేంద్రము నుంచి మొదలు పెట్టడమే మంచిది.

ఈ పథములో మార్పు చెందింపబడవలసిన మరియొక భాగం – మనలోని ప్రకృతి – మానసికము, ప్రాణికము మరియు భౌతికము. ఇచ్చట నియమేమంటే మనలోగల ప్రకృతి భాగమంతా అంతరంగ సాక్షాత్కారమునకు తన సంపూర్ణ సహకారము నందించుట. ఆ విధంగా బాహ్యాంతరముల భేదము లేకుండా ఏక త్రాటిపై యోగం సాగాలి. ఈ స్థాయిలో అనేక పద్ధతులు లేదా మార్గాలు ఉన్నాయి. అందులో ఒకటి – మన అన్ని క్రియలను ఆ భగవానునికి సమర్పించుట, అంతరంగములోని పథ నిర్దేశ కుని పిలచుట. ఈ విధంగా తన పకృతి భాగములను ఉన్నత శక్తులచే నడిపించుట. ఒక వేళ అంతరములో ఆత్మసాక్షాత్కారము (soul-opening) జరిగినట్లైతే, చైత్యపురుమడు ముందుకు వచ్చిన ట్లైతే, మనిషిలో చైత్యవివేకము కల్గుతుంది. చివరగా ప్రశాంతంగా సహనంతో అన్ని లోపములను తొలగించి సరియగు మానసిక ప్రాణిక కదలికలు తెస్తూ భౌతిక చైతన్యమును కూడా మార్పు చెందింప చేయు స్థితి ఏర్పడుతుంది.

మరియొక విధానము ఏమంటే మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక పురుమలని కదలికల నుండి విడివడి, వెనుకగా నిలబడి, ఈ అన్ని క్రియలు లేదా చర్యలు, పూర్వం చేసిన పనులు ప్రభావం వలన ఏర్పడు వ్యక్తియొక్క సాధారణ ప్రకృతి చేయు అభ్యసన రూప ములుగా భావించాలి. కాని మనలోని నిజపురుమలలోని భాగా లుగా భావించకూడదు. వ్యక్తి ఈ విధానములో ఏ మేరకైతే విజ యాన్ని పొందుతాడో ఆ మేరకు బంధ రహితుడౌతాడు. *మరియు*

మనస్సు – దాని క్రియలు, ప్రాణము – దాని క్రియలు, శరీరము – దాని క్రియలు తనలోని ఆత్మ తత్వానికి సంబంధించినవి కావని గ్రహిస్తాడు. ఆ విధంగా తనలోని అంతర పురుషుడు – అంతరమనస్సు – అంతరప్రాణికము – అంతరభౌతికము – నిశ్శబ్దముగా ప్రశాంతముగా, హద్దులు లేనివిగా బంధరహితంగా వుండి ఎగువనున్న సత్యాత్మ పరావర్తనంగాగాని లేదా దాని ప్రతినిధిగా గాని గ్రహిస్తాడు. తదుపరి ఈ అంతరంగ నిశ్శబ్ద పురుషుడి నుండి తిరస్కరింప బడవలసినదంతా తిరస్కరించబడుతుంది. మరియు ఉంచబడి మార్పు చెందింప బడవలసిన అంశము లన్నియు ఒప్పు కొనబడుతవి – పరిపూర్ణత్వమునకై అంతర్గత సంకల్పము లేదా వ్యక్తిలో నున్న ప్రకృతి మార్పు చెందుటకు ప్రతి అడుగులో అవసరమగు చర్య నిమిత్తము ఆ భగవంతుని ఆవాహన చేయడం జరుగుతుంది. అది మనలోని మానసిక, ప్రాణిక మరియు భౌతిక ములను అంతరంగములోని చైత్యపురుషుని దిశగా దాని మార్గ దర్శనమునకై వికసింప జేస్తుంది. చాలా మటుకు ఈ రెండు పద్ధ తులు ప్రారంభమై కలిసి పనిచేస్తూ చివరికి ఒకటిగా రూపాం తరం చెందుతవి. కాని ప్రతి ఒక్కరూ తమకు సులభమైనది మరియు సహజమైనది అయిన మార్గములో ప్రారంభించి కొనసా గించ వచ్చును.

*

చైత్యపురుషుడు ఛాతి మధ్యభాగములోని హృదయ కేంద్రములో వెనుకగా లోతున ఉంటాడు. (అన్ని కేంద్రములు శరీర మధ్య భాగములో ఉండును). ఎప్పుడైతే ప్రాణికమునుండి చైత్యమువైపు వెళుతుంటామో అప్పుడు చైత్యపురుష కేంద్రము చేరేంతవరకు లోలోతులకు వెళ్లునట్లనిపిస్తుంది. హృదయకేంద్రముయొక్క ఉపరి తల భాగము ఉద్రేకముల స్థానము. అచ్చట నుండి వ్యక్తి చేతన స్థానమును కనుగొనుటకు లోలోతులకు వెడతాడు.

*

1. నీ చైతన్యమందు సంభవించే ప్రతి సంఘటన, నీవు చేసే ప్రతి పనిని, క్రియను ఆ భగవానునికి సంపూర్ణంగా సమర్పించుకో.

2. నీ యందు పొరపాట్లుగాని, బలహీనతలుగాని వుంటే అవి మార్పు చెందింపబడుటకై లేదా తొలగింపబడుటకై వాటిని ఆ భగవానుని సన్నిధిలో నుంచుము.

3. నేను తెలిపిన విధంగా భగవానుని సాక్షాత్కారము లభించేంతవరకు నిరంతరం నీ హృదయమందు ఏకాగ్రతతో యుండుము.

అనువాదం: జి. జనార్దన రావు

(*SABCL* Vol. 23, pp. 517-19; Vol. 24, p. 1115; Vol. 23, p. 607)

ఆత్మ ఆవిష్కారానికి అవరోధాలు – వాటిని జయించే మార్గాలు

శ్రీఅరవిందులు

సగటు మానవుడు తన జీవితావసరాలను తీర్చుకుంటూ జీవ యాత్రను గడుపుతూంటాడు. ఈ ప్రవాహంలో పడి కొట్టుకొని పోవటం అతనికి అలవాటే. ఎప్పుడైతే అతను ఆత్మవైపు తిరుగుతాడో అప్పుడు ఆ ప్రవాహ వేగమంతా అతనికి ఎదురుదెబ్బ కొడుతూ వుంటుంది. ఎంత ప్రయత్నించినా పాత సంస్కారాలన్నీ అతని ఆత్మాన్వేషణని సవాలు చేస్తూనే వుంటాయి. ఈ సవాలుని ఎదుర్కొని విజయం సాధించుటయే అతని పరమావధి.

– సంపాదకుడు

మనిషి జీవితంతో విసిగి వేసారిపోయి చివరికి తన ఆత్మ వైపు మళ్లుతాడు. దైవాన్ని అన్వేషిస్తాడు. కాని అతని పాత సంస్కా

రాలు, ప్రాణిక శృంఖలాలు కాళ్లని పెనవేసుకొని కదలనివ్వవు. అప్పుడేం చెయ్యాలో తోచదు. ఆత్మకు ప్రాణికానికి, కామితాలకు దైవానికి మధ్యన ఘర్షణ జరుగుతుంది. నీ భౌతిక చైతన్యానికి ఈ విషయం అర్థంకాక గిలగిలా కొట్టుకుంటుంది.

ఇదిలా ఉండాగా, విశ్వప్రకృతి, మానవుణ్ణి అజ్ఞానంలోంచి జ్యోతిర్మయమవడానికి ఒప్పుకోదు (ఇష్టపడదు). మనం మన పాత అభిప్రాయాలు, భావాలు, కోరికలు వదిలేసిన తర్వాత కూడా అవి మన మీద దాడి చేయవచ్చు. మానవుడు తన ప్రకృతిని పూర్తిగా దైవానికి సమర్పణ చేసేవఱకూ, ఇటువంటివి జరుగుతూనే ఉంటయి. బాధ, అస్వస్థత మొదలైన ఎదురు శక్తుల రూపంలో మన మీదకి దాడి చేస్తూనే ఉంటాయి.

కానీ వీటిని ఎదుర్కొనడానికి, రెండు మార్గాలున్నాయి. మొదటగా ఆత్మశాంతి, సమత, దృఢనిర్ణయం, భావం, చైతన్యం, భౌతికచైతన్యం (physical Consciousness) అన్నీ మరింత దృఢంగా దివ్యోన్ముఖమవడం, కోరికలకు, దుఃఖానికి, బాధకు, తమస్సుకు, నిస్పృహలకు చలించకపోవడం వల్ల ఈ ఎదుర్కోవడం సాధ్యమవుతుంది. సుగమమవుతుంది. ఇదంతా అంతరాత్మ మేల్కొన్నప్పుడు, అంతఃభౌతికం, అంతఃచైతన్యం, అంతర్మనస్సు, అంతఃచైత్య ప్రవృత్తి దైవేచ్ఛతో కలిసిపోయినపుడు, అధో ప్రవృత్తిని ఎదుర్కోవడం సాధ్యమవుతుంది. సులభమవుతుంది.

అయితే వ్యక్తిలో రెండు విభాగాలున్నయి. ఒకటి అంతర్గత నిశ్చలత, బలం, సమత, ప్రశాంతత, దివ్యచైతన్య శక్తులతో కూడి యున్నది. అయితే అధోప్రవృత్తివలన వచ్చిన ఇబ్బందులు, అవరోధాలు అన్నీ ఉపరితలంలో ఉన్న అలలు లాగానే ఉంటయి. పైగా (ఆత్మ) అంతఃపీడనంవల్ల అవి మునిగిపోయి, బాహ్యప్రకృతి కూడా, నిశ్చలంగా, ఏకోన్ముఖమై (దైవం వైపు) ఏ దాడులు, ముట్టడి చేయకుండా ఉండ గలుగుతుంది.

అయితే మరొక మార్గం చైత్యమార్గం. చైత్యప్రకృతి, తన సొంతమైన ప్రవృత్తితో, ఏకోన్ముఖమై భక్తితో దైవాన్ని ప్రేమించడం, ఆత్మసమర్పణ, మనస్సు మీద, ఈ ప్రభావాలన్నీ చూపి

స్తుంది. చైత్య, భౌతిక చైతన్యాల మీద వాటి గమనాన్ని భగవ న్ముఖంగా మరలించి, పటిష్ఠం చేస్తుంది. చైత్యప్రకృతి బలమైన దైన మానవుడు అదే తనకు యజమానిగా అయి, బాధానివారణ గావించి, లేదా బాధలకు దూరంగా ఉంచి, ఇవేవీ ఆత్మనికానీ, మరే ఇతర చైతన్యభాగాలను కానీ, ఏమీ అంటకుండా, ఆనంద మయ, కాంతిమయ మధురానుభూతులు, సాధన ఫలితాల్ని ఇప్పి స్తుంది. బాహ్య తాకిడులు వ్యతిరేక సందర్భాలు, శక్తిగమనముతో, బాహ్యప్రవృత్తి, స్వీయసంబంధాలను పరిణామం చెందిస్తుంది. ఆ బలీయమైన చైత్యప్రవృత్తి, ఆ శక్తి ఇవన్నీ జయించి, ముందరకు దూసుకుపోతూ, అధో ప్రవృత్తియొక్క నిరోధాలను తొలగించివే స్తుంది. కానీ మానవునిలో అవి ఎన్నాళ్లు ఉన్నా ఆ సాధనను మాత్రం అడ్డుకోలేవు. పైగా అవే ఆత్మవికాసానికి, పురోభివృద్ధికి సహాయపడతాయి.

*

దేవుడెక్కడికి పోలేదు. ఇక్కడే ఉన్నాడు. కాని తన షరతులు, శాసనాలు, ప్రకృతి పరిస్థితులు, ఏవీ అశ్రద్ధ చేయడు. దైవం తన పరిస్థితులలోనే తన కర్తవ్యం అంతా కొనసాగిస్తాడు. తన కర్తవ్యం, మానవునిలోను దరిమిలా, విశ్వంలోనూ, సాధకుని లోనూ, దైవాన్ని తెలుసుకోవాలనుకునే ఆకాంక్షితుడిలోనూ, దైవాన్ని ప్రేమించే వాడిలోనూ, తానే చేస్తాడు. అయితే, తాప సిలో కూడా ఈ కష్టాలు కొనసాగుతూనే ఉంటయి. ఎందుకంటే మానవ స్వభావం పరిమితం గనుక, పూర్తి విముక్తి, పూర్తి పరిపక్వత, లేక దైవాన్ని తాను సొంతం చేసుకోవడంగానీ, లేదా దైవం తనని సొంతం చేసుకోవడంగానీ, ఒక అద్భుతం వల్లనో, కొన్ని అద్భుతాల ద్వారా జరగదు. ఈ అద్భుతము, పూర్తి పిలుపు, పూర్తి ఆత్మసమర్పణ తన స్వభావాన్ని విశాలంగా, భగవంతుని కోసం, తెరిచి ఉంచడంవల్ల మాత్రమే సాధ్యం అవుతుంది.

అనువాదం: డా॥ ఆర్. విమలాదేవి

(*SABCL* Vol. 24, p. 1616-617, 1619)

పరిణామ క్రమంలో రాబోవు ఘట్టము

శ్రీఅరవిందులు

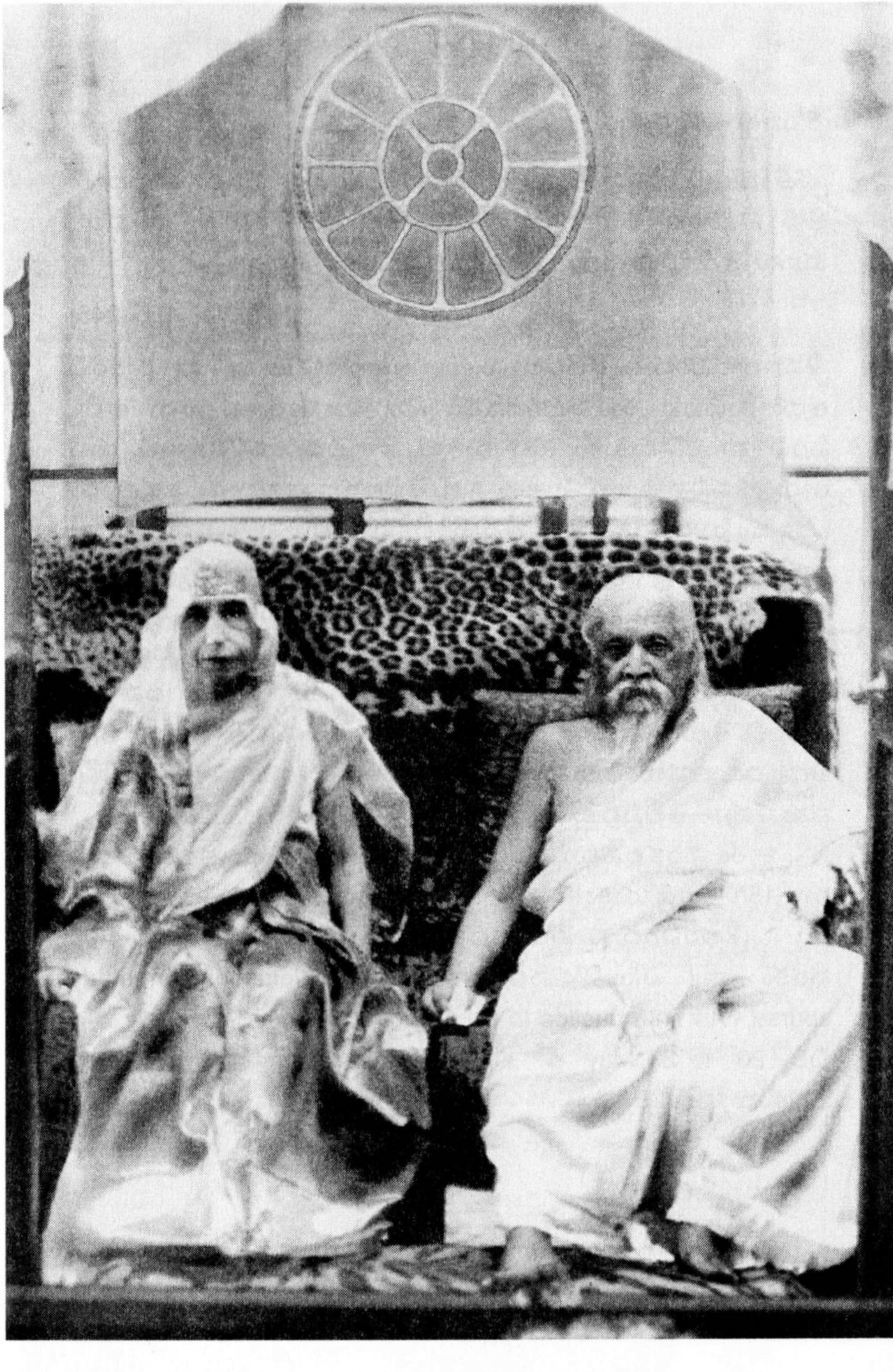
మొదట రెండు పరివర్తనములు జరగాలి. మొదటిది చైత్యీకరణము (psychicisation) – దీనినే చైత్యరూపాంతరీకరణము అని కూడ అనవచ్చు. అంటే ఏమిటి? మనిషికి ఇప్పుడున్న దానిని మానవ చైతన్యమన వచ్చును. రాబోవు ఆధ్యాత్మిక చైతన్యానికి ఈ మానవ చైతన్యానికి మధ్యవర్తి ఈ చైత్యరూపాంతరీకరణము.

*

మానవుడనగా ఈ మానసిక, ప్రాణికములే గదా! ఆత్మనుగాని, చైతన్యమునుగాని అవి గుర్తించలేవు. జంతువుల జీవితం వేరు. జంతువుల మనస్సు పూర్తిగ వాటి శరీరంతోటి, జీవితంతోటి ముడిపడి వుంటుంది. కాని మనిషి అటుల గాదు. అతను మనస్సుతో ఆలోచించ గలడు. ఇది జంతువులకు చేతగాని పని. మనిషి లోని ఆత్మ కూడ ఇదే వరస. మొదట్లో అతని ఆత్మ పూర్తిగ అతని మనస్సులోను, జీవితంలోను నిమగ్నమై వుంటుంది. పరమ నైశ్చల్యము ఒక్క మనస్సులోనే కాకుండా, నఖశిఖ పర్యంతము నెలకొనినప్పుడు, అప్పుడుగాని అతనిలోని ఆధ్యాత్మిక తత్త్వము అనగా ఆత్మను గురించి అతనికి తెలియరాదు. ఈ విధంగా మనిషి లోని ఆధ్యాత్మిక విభాగము శరీరము నుండి విముక్తమైనపుడు ఆధ్యాత్మిక పరిణామము సాధ్యమవుతుంది. చైత్యపదార్థము యొక్క (a pressure of the psychic entity on the mind, life and body) వత్తిడి వలన మన మనస్సు, జీవితము, శరీరము, వాటి ఉన్నత రూపములను అనగా ఆధ్యా త్మిక మనస్సు, ఆధ్యాత్మిక జీవితములుగా మారి రూపాంతరీకరణం సాధ్యమవుతుంది.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 24, p. 1094; Vol. 19, pp. 853-55)

సమాచార పత్రం

శ్రీమాత అమరవాణి:

ప్రతి యొక్కరు వారి చైత్య పురుషుని సంపర్కమును పొందాలి. అది ఏమంత అసాధ్యం కాదు. నీకు దివ్యశక్తుల సంపర్కమును కలిగించుటయే చైత్య పురుషుని కర్తవ్యము.

(*CWM* Vol. 4, p. 245)

శ్రీమాతారవిందుల రచనల నుంచి 'ఆత్మాన్వేషణము' ను గురించి తయారుచేసిన ఈ సంకలనము మీ నిజస్వరూపమును అన్వేషించి పట్టుకొనుటకు సహాయకారి కాగలదు. నళినీకాంత గుప గారు ఉపనిషత్తులలోని ఒక కథ చెప్పారు. నారదుడు ఒకప్పుడు ఒక ఋషి దగ్గరకు వెళ్లి తనకు దీక్షను ఇమ్మని అడిగాడట. ఆ ఋషి నారదుణ్ణి చూసి "నీవు చిన్నప్పుడు ఏమేమి విద్యలు నేర్చుకున్నావో చెప్పు" అని అడిగాడు. అప్పుడాయన తాను నేర్చుకొన్న విద్యల నన్నిటినీ – శాస్త్రములు, కళలు, ధనుర్విద్య మొ॥ వన్నీ ఏకరువు పెట్టాడు. అప్పుడాయన "నాయనా! నీకు బ్రహ్మను గురించి తెలుసా?" అని అడిగాడు. నాకు తెలియదని ఆయన జవాబిచ్చాడు. అసలు తెలుసుకోవలసినది అదే నాయనా, అది తెలిస్తే, సమస్తమూ తెలిసినట్లే."

ఈ సంకలనము ఆంగ్లములో లఘుదీపిక రూపంలో కూడ రు॥ 15/- కు దొరుకుతుంది.

శ్రీఅరవింద సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసులో 31-3-04 నుంచి 5-4-04 వరకు డా॥ ఎమ్.వి. నడ్కర్ణిగారు 'An Orientation-cum-study course - An "Introduction to Sri Aurobindo studies" ను నిర్వహించిరి. 20th to 29 May లో ఒక Education Camp-cum workshop 2004 ను నడిపించిరి.

ఆగస్టులో ఇక్కడ జరగబోయే కార్యక్రమములు:

ఆగస్టు 12-14 శ్రీఅరవింద సొసైటీ వార్షిక సమావేశములు.

17-22 ఆగస్టు: శ్రీఅరవిందుల వెలుగులో 13 ప్రధానోపనిషత్తుల అధ్యయనము. దీనిని ప్రొ॥ ఆర్.ఎల్. కశ్యప్‌గారు నిర్వహించెదరు.

15 ఆగస్టు: శ్రీఅరవిందుల 132 వ జన్మదినోత్సవము ఆశ్రమంలోను, దేశవిదేశాలలోని అనేక కేంద్రములు, శాఖలలోను జరుపుకొనెదరు.

*

చిరునామా మార్పు: శ్రీఅరవిందో సొసైటీ సభ్యులు, 'అఖిల' చందాదారులు, చిరునామా మార్పులను ఒక నెల ముందరే మెంబర్‌షిప్ విభాగమునకు తెలియజేయవలెను. పత్రిక అందనివారు కూడ మెంబర్‌షిప్ సెక్షన్‌కు అదే నెల ఆఖరి వారము లోపల తెలియజేయగలరు.

ఆధ్యాత్మిక వాతావరణము

నీ మనస్సును ఆలోచనలు లేకుండా కుదుటపరచి, ప్రాణికమును కోరికల వ్యామోహాల కతీతంగా శాంత పరచి, నీ చుట్టుపక్కల మనుషుల మాటలకు, చేష్టలకు స్పందించక, బాహ్యా పరిస్థితుల వేధింపులకు చలించకుండా ఉన్నప్పుడు, నువ్వు నీ చుట్టూ ఒక పవిత్రమైన ఆధ్యాత్మిక వాతావరణ మేర్పడుతుంది. అది నిన్ను పరివేష్టించి కాపాడుతూ వుంటుంది. ఎంతటి దుర్భరమైన పరిస్థితులైనా ఇక నిన్నేమీ చెయ్యలేవు.

శ్రీమాత